



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 9. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Mgr. Bc. Michala Chejlavy a Ziny Pelechové

takto:

Obžalovaný

■■■■■ nar. ■■■■■ ve ■■■■■ bytem ■■■■■ ■■■■■
■■■■■ t.č. ve vazbě ve Věznici ■■■■■

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v roce 2020 do měsíce listopadu roku 2021, kdy žil ve společné domácnosti v tehdejší bydlišti v bytě na adrese ■■■■■, ■■■■■ se svou tehdejší partnerkou ■■■■■ nar. ■■■■■, a jejími nezletilými dětmi včetně nezletilé poškozené ■■■■■ nar. ■■■■■, a tedy znal její věk, intelekt, mravní a rozumovou vyspělost a vystupoval vůči ní v obdobném postavení jako otec, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů si k ní v dětském pokoji uvedeného bytu lehal do postele a využil výše popsaných okolností a bral ruku nezletilé poškozené, kterou si pokládal na svůj penis, a dále využil situace, kdy nezletilá poškozená nevnímala, protože spala, a osahával jí rukou pod pyžamem a spodním prádlem na prsou, dále jí obnažil na dolní části těla, osahával jí rukou na zadku a na přirození, strkal jí prsty do vagíny a do konečníku a vykonal s ní soulož a anální pohlavní styk, což ji probudilo a nezletilá poškozená vzhledem ke svému věku, intelektu, mravní a rozumové

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová

vyspělosti nebyla schopna chápat smysl jeho jednání a jeho důsledky a nebyla schopna posoudit význam odporu proti takovému jednání a dát najevo s takovým jednáním nesouhlas,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti (5) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** ochranné opatření - **ochranné sexuologické léčení v ústavní formě**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit nezletilé poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE] nemajetkovou újmu v penězích – duševní útrapy v částce 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % od 16. 6. 2022.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se nezletilá poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích – duševní útrapy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný se seznámil se svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] zhruba před osmi lety, když pobývala v azylovém domě v [REDAKCE] se svými nezletilými dětmi [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Zhruba půl roku po seznámení začali všichni společně žít ve společné domácnosti, a to v bytě v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] kde má obžalovaný v současné době trvalé bydliště. Přibližně po dvou letech se přestěhovali všichni společně do bytu 3+1 o celkové výměře 71 m² na adrese [REDAKCE]. Obžalovaný i svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] podepsali nájemní smlouvu dne [REDAKCE]. V přesně nezjištěné době v roce 2020

začalo docházet k tomu, že obžalovaný v přesně nezjištěném počtu případů docházel do dětského pokoje uvedeného bytu a lehal si do postele k poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. V některých případech tak činil v podnapilém stavu. Nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE] spala ve spodní části palandy, jejíž horní část sdílela její sestra, nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný vzhledem k tomu, že již několik let žil ve společné domácnosti s uvedenými osobami včetně nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] znal její biologický věk, intelekt, mravní a rozumovou vyspělost a především vůči ní vystupoval v obdobném postavení jako otec, využil těchto skutečností a bral si ruku nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a pokládal si jí na svůj penis, když nezletilá poškozená vzhledem ke svému věku, intelektu, mravní a rozumové vyspělosti nebyla schopna chápat smysl jeho jednání a jeho důsledky a nebyla schopna posoudit význam odporu proti takovému jednání a dát najevo s takovým jednáním nesouhlas. Obžalovaný využíval další situace, kdy nezletilá poškozená nevnímala, protože spala, a osahával jí rukou pod pyžamem a spodním prádlem na prsou a dále jí obnažil na dolní části těla a osahával jí rukou na zadku a na přirození. Také jí strkal prsty do vagíny a do konečníku a vykonal s ní soulož a anální pohlavní styk, což ji v těchto případech probudilo.

2. Trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] pro pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Odbor obecné kriminality, ze dne 25. 11. 2021, č.j. [REDAKCE]. Usnesení bylo obžalovanému doručeno dne 24. 11. 2021 (musí se jednat zřejmě o chybu data, neboť takovéto usnesení mohlo být obžalovanému doručeno nejdříve dne 25. 11. 2021).
3. Po zahájení trestního stíhání byl **obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] vyslechnut v přípravném řízení dne 25. 11. 2021 (**č.1. 32**). Vypověděl, že k tomu, co mu je kladeno za vinu, došlo proto, že měl neshody s přítelkyní. Myslí si, že naočkovala děti proti němu poté, co jí sdělil, že se s ní chce rozejít. Bylo to o víkendu před výsledkem. Již vícekrát chtěl odejít, ale neodešel. U nezletilých holek nedávno zjistil, že sledují na počítači pornostránky a přítelkyni na tu upozornil. S dcerou [REDAKCE] mají dobrý vztah a nikdy by jí neublížil, ani psychicky, či fyzicky. V nočních hodinách, kdy k dceři ulehл do postele, nebyl důvod k sebeuspokojování nebo ke zneužití. Pokoj navštěvoval z důvodů dohadů s přítelkyní, a pokud mu přítelkyně neumožňovala, aby byl sám, utíkal do pokoje k dětem. Někdy odcházel z bytu. Holky nikdy neošahával, ani je nenutil k jiným situacím. Vše je pouhý výmysl bývalé přítelkyně a manipulace s dětmi. Dále popsal vývoj soužití s [REDAKCE] [REDAKCE] tak, jak je uveden v prvním odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. K aktuálnímu společnému bydlišti, kde došlo k trestné činnosti, uvedl, že byt je o velikosti 3+1 s balkonem. Kuchyni využívali jako společnou místnost. Největší místnost obývají všechny tři děti a on s [REDAKCE] mají menší pokoj, kde spí. Poslední místnost slouží jako jeho pracovna, neboť se zabývá opravami elektroniky. Tato dílna se zamyká, aby nebyla přístupná návštěvám nebo kamarádům dětí. V poslední době zamykal i místnost, kde spal s [REDAKCE] protože děti tam začaly šmejdit a ztrácely se peníze. Klíče od obou místností měl on i partnerka. Všechny místnosti mají vlastní vchod, jen do kuchyně se musí přes dětský pokoj. Každé z dětí má vlastní postel, syn [REDAKCE] má postel oddělenou od holek komodou, za níž je postel dcery [REDAKCE]. Vedle je akvárium a poslední postel dcery [REDAKCE] je jakoby do tvaru „[REDAKCE]“ k [REDAKCE] posteli. Holky na sebe z postele vidí, [REDAKCE] na postele holek nikoliv. Původně byl postavený pokoj jinak, v místě postele [REDAKCE] byla dříve palanda, kde spala [REDAKCE] s [REDAKCE] která spala dole. [REDAKCE] nahoře, a kde je postel [REDAKCE] tam spal [REDAKCE]. Palandu zrušili asi v září letošního roku, když šel kluk na školu, aby měl svoje soukromí. V bytě měl obžalovaný dvě kamery, jednu na chodbě u vchodu a druhou v pokoji, kde sleduje vchodové dveře. Myslí tím dětský pokoj. Důvodem bylo, aby viděli, kdy děti přijdou a také slouží jako zabezpečovací systém. Kamery jsou bez záznamu, statické, bez ovládání. Může je sledovat z počítače nebo z mobilu. On i přítelkyně měli aplikaci. Po její zapnutí vidí pouze pevný obraz, nemůže nic ovládat. Kamery vidí černobíle. Kdysi dávno zkoušel z kamer nahrávat, to bylo při jejich instalaci, stahovalo se to do speciálního nahrávacího zařízení, které už neexistuje. Pak nahrávání zrušil, mohl nahrávat tak půl roku. Dále se vyjadřoval k výchovným

problémům se synem [REDAKCE]. Pokud jde o [REDAKCE] tak byla také slabší ve škole v učení. Výchovné problémy tam také byly. Obžalovaný měl jiný způsob výchovy než partnerka, a to i pokud jde o chod domácnosti, školy a volného času. Obě jmenované děti chodily k psychologce především z pedagogického důvodu. Problémy se víceméně týkaly školy. [REDAKCE] se začala chytat [REDAKCE] [REDAKCE] byl umístěn do speciálního výchovného zařízení – středisko výchovné péče, protože nechodil domů a přespával u partnerčiny sestry v [REDAKCE]. Holky přespávaly také mimo domov, u kamarádky, u příbuzných, u rodičů obžalovaného. Bylo to tak dvakrát až třikrát do měsíce. Pokud jde o tresty, většinou trestal zákazem telefonu, televize. Když nic nezabíralo, tak musely být doma, pomáhat a učit se. Když byly menší, tak dostaly možná nějakou výchovnou do zadku. Pokud jde o zaměstnání, pracuje v jednosměnném provozu v [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] od 06.00 hodin do 14.30 hodin od pondělí do pátku. O víkendech nepracuje, dvakrát do měsíce má pohotovost, může se stát, že jí má do soboty do rána. Pracuje zde od [REDAKCE] roku 2021. Partnerka pracuje také v [REDAKCE] [REDAKCE] od roku 2016 jako [REDAKCE] a má pracovní dobu stejnou. Dále jezdí do práce s kamarádkou na [REDAKCE] který je zhruba tři hodiny, přibližně od 16.30 do 19.30 hodin. Pracuje tam od pondělí do pátku. Alkohol spolu užívali buď doma, nebo na akcích v hospodě. Přes týden pije tři až čtyři lahvové piva, družka víceméně každý den flašku vína. V pátek a o víkendu pije někdy sám, někdy spolu. Většinou chodí někam do hospody, raději chodí sám, pak jsou s družkou dohady. Když se napije víc, tak její agresivita stoupá. O těchto dnech si dá třeba sedm až osm piv, jiný alkohol ne. Družka vypije tak jeden a půl až dva litry vína. Z hospody se vrací většinou po dvaadvacáté hodině, po zavíračce. Někdy jde některý z nich dřív. Vypité množství piv na něj působí tak, že někdy je to horší opice. Málokdy mívá tzv. okna. Agresivita družky se projevuje tím, že ztrácí zábrany, uráží, je slovně agresivní a nebojí se do člověka strčit. Druhý den si nic nepamatuje a tváří se, že se nic nestalo. Když přijdou z hospody a nehádají se, jdou si lehnout. Při hádkách se snaží od ní oddělit. Hádky trvají již delší dobu, snaží se jim předcházet. Byly jim přítomny i děti, nikoliv pokaždé. Bylo to tak, že je matka vytáhla z postele, aby si poslechly rozhovor a viděly, co se děje. Také už družka podruhé rozbila dveře pěstí. Údajně mělo dojít i z jeho strany k fyzickému napadení družky, ale nebyla to velká agresivita, musela se bránit. Neuhodil ji. [REDAKCE] volal policii, bylo to někdy letos. Obžalovaný se s družkou hádal a ona urgovala [REDAKCE] aby zavolal policii, řvala jako praštěná. Policie u nich byla celkem dvakrát, podruhé ji volal také [REDAKCE] ale nebyl v tu dobu doma. Policie shledala vše v pořádku, obžalovaný byl doma v ložnici, dcery byly u sebe v pokoji a družka přišla později opilá z hospody. Samozřejmě i policie si všimla, že družka není v pořádku. U dětí v pokoji přespával maximálně pětkrát za tu dobu, co zde bydlí. Bylo to asi v týdnu i o víkendu. Lehl si buď do volné postele, holky spaly pohromadě, nebo nebyly doma, spaly třeba u kamarádky. Když nebyla v pokojíčku volná postel, tak spal asi u [REDAKCE]. U ní spal jak na palandě, tak na samostatné posteli. Je neviný, [REDAKCE] na intimních místech neosahával, nevykonal na ní soulož a anální styk. Děti ho asi nahého neviděly, převléká se v ložnici nebo v koupelně. Děti se převlékají v koupelně nebo v pokoji. Děti mají přístup k internetu. Erotické nebo pornostránky nemají doma zablokované. Že se na takové stránky koukaly, ví proto, že to našel v historii a odpovíдалo to době, kdy byly holky samy doma. Nepamatuje si přesně, ale byly to stránky „anální sex“, „svazování, sadomaso“. S holkama to řešil, nějak omezil prohlížení a sledoval, na co na internetu koukají. Neví, jestli to řešil s přítelkyní. Stalo se to před dvěma až třemi lety. S [REDAKCE] neměl žádné problémy, měla někdy dny, kdy neposlechla. Tresty jí moc nevadily, protože matka jí potom stejně povolila. Všechny děti někdy u hádek s partnerkou byly, většinou brečely. Naléhaly na mámu, ať toho nechá a jde si lehnout, prosil je, ať se nehádají. S družkou měl společný účet, na který chodily obě výplaty, odtud se platil nájem a chod domácnosti. Jinak to nešlo, přítelkyně nemohla mít účet kvůli exekucím. Sexuální život měli pravidelný, byly silnější i slabší dny. Měli minimálně styk jedenkrát týdně. Po příchodu z hospody měli sex sem tam. [REDAKCE] si domů kluka ještě nepřivedla, celkově lže. Vymýšlí si kolikrát o škole, ale to samé dělá ta mladší. Jedna z nich lhala ve škole, že prý je adoptovaná, neví, která to byla. Minulý rok na rodinné dovolené jedna zapřela sourozence. Holky mezi sebou nemají dobré vztahy, hádají se. [REDAKCE] pořád [REDAKCE] provokuje. Obžalovaný chtěl od partnerky odejít, protože už nesnesl hádky, také mu vadilo, že

jejich svědkem byly děti. Paní [REDAKCE] se to nelíbilo. Dohadovali se, když jí řekl, že od ní odejde, tak byly dohady kvůli bytu a majetku. Matka to asi řekla všem dětem. Nevěděl, jak na to reagovaly. Umí s nimi manipulovat. Když děti doma ještě nespí, tak mají na sobě většinou kratásy a dlouhé tričko. Občas jdou spát v tom, v čem lžou doma. Někdy se převléknou. Nedokáže se vyjádřit, jestli mají pyžama a jestli v nich chodí spát. Instalaci kamer v bytě inicioval on. Paní [REDAKCE] s tím souhlasila, a proto má aplikaci v telefonu. [REDAKCE] si na chování obžalovaného matce nikdy nestěžovala. V další části výpovědi se vyjadřoval k výpočetní technice zajištěné v rámci domovní prohlídky, kromě jiného uvedl, že kamery jsou napájeny z chodby přímo do routeru, jedou přes wifi a nejsou napojené žádným kabelem do počítače. V rámci vazebního zasedání dne 26. 11. 2021 u Okresního soudu Plzeň-jih obžalovaný nad rámec citovaného uvedl (**č.l. 9 spisu Okresního soudu Plzeň-jih sp.zn. 13 Nt 111/2021**), že ke znásilnění nedošlo, popírá to, z lékařského hlediska nedošlo k poškození panenské blány. Kamery byly v bytě kvůli dětem, aby viděli, jestli chodí do školy, jestli si nevodí domů kamarády atd. Záznamové zařízení tam bylo jen krátce. Šlo o jeho testování. Fungovalo to asi tři měsíce. Do dětského pokojíčku chodil spát spíš přes víkend. Stranil se přítelkyně, nechtěl se s ní dohadovat. Nerozumí tomu, proč to [REDAKCE] udělala. Matka jí musela zmanipulovat. Byl u toho, že si něco špatili. S dětmi byl po práci doma většinou on. Večer, když se matka vracela, už ležely v posteli. Vracela se někdy v 19.30, někdy ve 20.30 hodin. Poslední intimní styk s ní měl zhruba před čtrnácti dny, nikdy neměli problém. Už to nebylo tak pravidelné, jako na začátku. Dospívající dívky se mu nelíbily, nikdy se o ně nezajímal. Bývalá přítelkyně je o šest let starší, všechny přítelkyně byly starší než on. Všechny děti lžou. [REDAKCE] nemusel nikdy přemlouvat, nikdy s ní nebyl problém, vždycky udělala, co chtěl. Ze soboty na neděli (před svým zadržením) spal v autě. Hádky vznikaly většinou pod vlivem alkoholu, když přišla přítelkyně opilá, vulgárně nadávala a strkala do něho. [REDAKCE] lhala, když měla špatné známky nebo nevhodné chování. Dostala zákaz chodit ven, ale matka jí to povolila. Rodiče obžalovaného varovali před paní [REDAKCE] ihned co se poznali. Nelíbilo se jim, že je starší a každé děcko má s jiným přítelem a také že žije v azylovém domě. Varovali ho i před ní samotnou, nejspíš poznali z jejího chování, že už v tom umí chodit a nebude to dobrá partnerka. Také obžalovanému sdělili, aby se s dětmi nekoupal a nechodil před nimi nahý. Začalo to, když holky přišly do puberty. Řekli mu, aby se před nimi nepřevlékal a holkám říkali, aby se nesvlékaly před ním. Nevzpomněl si, zda součástí varování bylo i to, aby nespal u dětí v posteli. Místnost, kterou si zamykal a ve které skladoval věci na opravy, nebyla uzpůsobena ke spaní. V bytě jsou dvě funkční kamery, jsou nad vchodem a v dětském pokoji v koutě v rohu. Snímají vchodové dveře. Když se s paní [REDAKCE] poznal, tak její finanční situace byla mizerná. Měla jen oblečení a základní věci, víceméně jí živila charita. Řekl by, že vzhledem k dnešní populaci, děti vyspívají rychleji, mají tablety, počítače, telefony, neomezené připojení. Zjistilo se, že sledují pornostránky. Děti mají ve škole katastrofický problém, [REDAKCE] od [REDAKCE] třídy velký. Už dvakrát propadla. Je jí vlastně [REDAKCE] a je v [REDAKCE] třídě. S [REDAKCE] mají kladný vztah. S dětmi docházelo k fyzickému kontaktu, před spaním jim dává pusku, nebo ho obejmou. Dělal to obě holky. V době výslechu měl vztah již s jinou ženou, paní [REDAKCE] se to dozvěděla, a to je zřejmě důvod, proč je zde. Řekl jí před dvěma týdny, že chce odejít. Její reakcí bylo to, že na něj sprostě řvala, a proto šel spát do auta. Vlastně to v autě nespál, tam spal teď o víkendu. Přijde mu, že [REDAKCE] je zmanipulovaná matkou, má k ní lepší vztah než k obžalovanému. V rámci dalšího vazebního zasedání dne 8. 3. 2022 u stejného soudu vypověděl (**č.l. 6 spisu Okresního soudu Plzeň-jih sp. zn. 13 Nt 201/2022**), a to nad rámec již uvedeného, že alkohol k životu nepotřebuje, pil jen z důvodu, že se trápil s družkou. Upřednostňuje starší ženy, ve [REDAKCE] letech si našel přítelkyni starší o [REDAKCE] let. Vždy měl starší ženy. [REDAKCE] lhala nejen doma, ale i ve škole mezi spolužáky. Zapírá sourozence, říká [REDAKCE] že je adoptovaná. Nerespektuje stanovený čas, kdy má jít domů. Doma schovává žákovskou knížku, protože dostala špatné známky. Lhala i o tom, že by [REDAKCE] neublížila, a ta měla modřiny. Děti se k sobě chovaly hrozně, proto měli doma kameru. Družka uváděla, že jí měli i v ložnici, ale není to pravda. V ložnici je balkon, kde jsou vstupní dveře, děti na něj chodily i přes zákaz, [REDAKCE] tam kouřil. Družku nikdy neuhodil, nenadával jí, měl ji rád. Družka se k dětem nechovala jako matka, spíš jako kamarádka, děti se s ní i tak bavily. Neměla k nim žádnou

autoritu, kolikrát je musel okřiknout, aby se k mámě takhle nechovaly. Určitě více poslouchaly obžalovaného, trávil s nimi více času. Družka, když přišla z práce, tak si šla odpočinout, a potom šla do druhé práce. On většinou vařil přes týden a družka v neděli nebo pozdě večer. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022 (č.l. 441). Během výslechu nahlížel do písemných poznámek a v podstatě uvedl shodné skutečnosti, které jsou již uvedeny výše. Popsal vývoj vztahu se svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] kromě jiného uvedl, že jí upozorňoval na to, jak se k sobě děti chovají. Většinou byla našťvaná, nechtěla nic řešit, raději řekla, že půjde do práce i v sobotu. V práci dělala dvanáctky, byla tam raději, než aby se věnovala dětem. Dále oplnil, že pokud uvedl, že k [REDAKCE] si nelehal za účelem svého uspokojení, pak důvodem toho, že si k ní lehal, bylo to, že se chtěl vyspat. Vedle přítelkyně to nebylo možné, protože to bylo po hádkách a on to neustál. K [REDAKCE] si nelehal, protože s ním neměl dobré vztahy. Ten byl odjakživa proti tomu, aby matka měla nějakého chlapa. Nerespektoval ani obžalovaného, ani matku. Pokud jde o reakce [REDAKCE] když si k ní obžalovaný lehal, tak se snažil lehat si za ní ke zdi, aby mohla kdykoliv si odskočit na záchod, nebo kdyby jí něco vadilo, aby mohla odejít a lehnout si k sourozencům nebo k matce. Nikdy jí nebránil. Lehal si ke stěně jak na palandě, tak na samotné posteli. Ke zlomu ve vztahu s [REDAKCE] [REDAKCE] došlo tak před čtyřmi roky. Dohadovali se vždy pod vlivem alkoholu. Obžalovaný jí několikrát řekl, že se chce rozejít, hlavně proto, co předvádí s tím alkoholem a jak se chová k dětem. Před dětmi to neříkal, ale nevěděl, jestli to slyšely, když se o tom s družkou dohadoval telefonicky. [REDAKCE] si vše vymyslela, vymýšlela si i v jiných věcech, jak uváděl. Děti měly mezi sebou konflikty a nebylo možné poznat, kdo je vyvolává, poznalo se to až podle kamerového záznamu. Ten fungoval nejprve tak, že se na něho dalo vzdáleně podívat, potom to rozšířil o záznam. Po nějaké době záznam na přání přítelkyně zrušil. Výstup z kamery mohl pozorovat na telefonu. Pokud v některých zařízeních, které vydal při domovních prohlídkách, byly nalezeny odkazy na pornostránky s názvem „[REDAKCE]“ tak v počítači neměl nic, co by bylo nezákonné, co by vyjadřoval, že je na mladistvé dívky. V této kategorii jsou i starší osmnácti let, z historie může být zjištěno, že sledoval starší ženy určitě víc než dvacet pět let. Při vyšetření PPG nevnímal fotky mladistvých, fotky dětí se mu nelíbily. Intimní život se svojí partnerkou [REDAKCE] [REDAKCE] byl z počátku pravidelnější, víceméně každý den. V období roku 2020 – 2021 sex neměli pravidelně, způsobovala to jejich únava z práce, starost o děti a domácnost. V životě mu partnerka neřekla, že není vhodné lehat si k [REDAKCE] pod vlivem alkoholu. Jen mu řekla, že jeho místo je jinde. Pokud uváděl, že partnerka pracovala na dvanáctihodinové směně a přitom také uváděl, že pracovala od 06.00 do 14.30 hodin, tak bylo z počátku, pak pracovala na dvanáctihodinových směnách. Otcové dětí neplatili výživné. V době, kdy se s partnerkou seznámil, tak pracoval od osmi hodin, takže ráno děti vozil do školky, potom jel do práce a po práci je zase vyzvedával a jeli domů. Družka doma vařila, uklízela, ale dětem se nevěnovala. Společný účet byl veden na jméno obžalovaného, ale družka měla druhou kartu na jeho jméno, na kterou mohla vybírat. V pracovním nebylo možné spát a ke klukovi nechodil, protože postel byla menší a kluk robustnější. Rodičům se úplně nesvěřoval s problémy s paní [REDAKCE] ale když k nim jezdili, tak tam kolikrát došlo k hádce. Sami to tedy viděli. Jeho partnerce, kterou měl před paní [REDAKCE] bylo [REDAKCE] let a jemu [REDAKCE] let. I partnerka, se kterou měl poměr teď, byla starší. Vztah mezi [REDAKCE] a její matkou byl spíše kamarádský. Na výchově dětí se podíleli též rodiče obžalovaného, brávali si je na víkend, na prázdniny, kromě [REDAKCE] ten to nechtěl. V roce 2020 – 2021 se léčil s vysokým tlakem a s žaludečními vředy, takže bral na to léky. Antibiotika nebral. Navštěvoval pouze praktického lékaře v [REDAKCE] jiného nikoliv. Dále doplnil (č.l. 448), že pokud [REDAKCE] tvrdí, že měl [REDAKCE] [REDAKCE] bít, tak se nic takového nestalo. Pokud by jí dal pěstí, tak by si toho musel někdo všimnout a někdo by to hlásil. Je cítit, že [REDAKCE] je proti němu. Je také nesmysl, že si k němu měl lehat a osahávat ho zezadu. Samy holky řekly, že obžalovaného v životě neviděly, aby si k někomu lehal. Dále se v témže hlavním líčení (č.l. 451) vyjadřoval ke svědkovi [REDAKCE] [REDAKCE] Uvedl, že kouřil marihuanu a konzumoval alkohol. Ke své osobě ještě uvedl, že není pravda, že by chodil někam čtrnáct dní a potom ho vyrazili. Krátkodobější práce měl proto, že mu neprodloužili smlouvu, kolikrát se stalo, že musel zůstat s dětmi doma, protože jim nebylo dobře. Když byl

covid, věnoval se jim při distanční výuce, byl s nimi doma. Nikdy nebyl bez příjmů. Vždy, když přišel o práci, tak byl evidován na úřadu práce a měl podporu. Nechápe, jak [REDAKCE] mohl říci, že ho živila jeho matka. Bokem měl slušné výdělků, neboť se věnoval různým opravám. Jezdil také s kamarádem, který dělal [REDAKCE] dělal [REDAKCE]. Dále v hlavním líčení dne 16. 6. 2022 (č.l. 462) doplnil, že postel byla ve špatném stavu, to potvrdily jak [REDAKCE] tak [REDAKCE] a to, že se viklala a ony to slyšely, tak samozřejmě, když do ní ulehával, tak se musela hnout. Ložnici zamykali opravdu jen poslední měsíc, protože docházelo k tomu, že se začaly ztrácet peníze. Dále se vyjadřoval ke svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] jejíž obrazový a zvukový záznam byl proveden jako důkaz. Uvedl (č.l. 463), že paní vyšetřovatelka jí při kladení dotazů nadhazovala odpovědi. Přišlo mu to, že pokud holka neřekla ano, tak by se ptala pořád dokolečka. Pokud holka říkala, že neví, proč měli v pokoji kamery, tak to věděla moc dobře. Důvodem byla šikana mladší sestry. Dále zapírá, že by viděla pornovideo nebo nějaké takové stránky, což on sám zjistil v počítači. Pokud nepopíral, že by si k [REDAKCE] lehal, tak neví, v kolika to bylo případech. Lehal si ke zdi za ní, jakoby zády ke zdi. Normálně přes ni přelezl, ona spala a on šel ke zdi. Postel se samozřejmě musela viklat, musela se pohnout. Neřekl by, že by se probudila, ale tak jako se hýbala. Oba se vešli do spodní části palandy, nemačkali se. On neměl jinou možnost, kam si jít lehnout.

4. Z citovaných výpovědí obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] je zřejmé, že od počátku svého trestního stíhání žalovanou trestnou činnost popřel. Uplatnil obhajobu, že k nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] si chodil skutečně lehat, ale pouze z toho důvodu, že kvůli hádkám s její matkou, svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] neměl jinou možnost, aby se vyspal. Hájl se také tím, proč takovouto situaci neřešil jinak, ať již přespáním u tehdy nezletilého svědka [REDAKCE] [REDAKCE] či v místnosti, která sloužila jako jeho dílna či pracovna. Svědecká výpověď nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] je výmyslem, je navedena svojí matkou, svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] kvůli tomu, že jí opakovaně sdělil, že se s ní rozejde. Na základě důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení a provedeny v hlavním líčení, jak bude uvedeno dále, mohl soud obhajobu obžalovaného pokládat za spolehlivě vyvrácenou. Jeho tvrzení nemohla ve světle dále uváděných důkazů obstát, zvláště za situace, kdy tyto důkazy jednoznačně vyvracejí jeho mnohdy nelogickou obhajobu, kterou lze charakterizovat tak, že se jí chce obžalovaný z žalované trestné činnosti vyvinut. Soud si je vědom, že důkazně je situace taková, že proti sobě stojí výpověď obžalovaného, který neguje jednání kladené mu za vinu, a především svědecká výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že se obžalovaný vůči ní dopouštěl jednání, které je popsáno v obžalobě. Soud tedy musel pochopitelně, byť i jako v každém jiném případě, pečlivě hodnotit tyto výpovědi jednotlivě i v souhrnu s dalšími důkazy. Jak bude uvedeno dále, mohl se přiklonit k verzi obsažené právě ve svědecké výpovědi nezletilé poškozené a považovat trestnou činnost obžalovaného za prokázanou. Přihlédl totiž k dále uvedeným důkazům, které jí uváděná tvrzení podporují. Předně jde o výpovědi obou sourozenců a její matky, jejichž vypovídací hodnota bude blíže rozebrána v dalších odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku. Dále soud přihlédl k následujícím důkazům.
5. V přípravném řízení byl k osobě obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a odvětví psychologie (č.l. 367)**. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie vyplynulo (č.l. 384), že v inkriminované době obžalovaný netrpěl vážnou duševní poruchou typu psychózy či patologickou poruchou nálady. Jeho intelekt je nenarušen, u obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiné psychoaktivní látce. Obžalovaného lze označit za škodlivého uživatele alkoholu, což je předstupeň závislosti. Byla u něho zjištěna parafilie, tzv. hebefilie (sexuální orientace na dospívající dívky). Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého chování, ale v důsledku zjištěné parafilie nebyl schopen své jednání ovládat. Jeho rozpoznávací schopnosti jsou vyhodnoceny jako plně zachovalé, nebyl zjištěn forenzně významný vliv, který by je snižoval. Ovládací schopnosti vlivem parafilie jsou vyhodnoceny jako snižené, forenzně významně, nebyly ale vymizelé. Obžalovaný není závislý na alkoholu, ale je jeho škodlivým uživatelem. Má tendence abúzus bagatelizovat. Nebyla zjištěna závislost na jiných psychoaktivních

látkách. Případnému vlivu alkoholu v době páchání činnosti není přikládán forenzně významný vliv. Alkohol zde plnil funkci spouštěče uvedené parafílie a vedl k odstranění zábran k uvedenému jednání. Motivace jeho jednání vycházela z patologicky strukturované sexuální orientace, tzv. hebefílie, motiv byl psychopatologický. Duševní stav obžalovaného v době vyšetření nebyl charakterizován přítomností vážné duševní poruchy. Je schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování, případně soudního projednávání, účel a smysl případného trestu. Vzhledem ke zjištěné parafílii a z toho plynoucí společenské nebezpečnosti bylo doporučeno ochranné sexuologické léčení v ústavní formě. Prognóza se bude odvíjet od efektu uloženého léčení. U obžalovaného bylo provedeno falometrické vyšetření. Největších pozitivních objemových změn bylo dosahováno na snímky dospívajících dívek. Zralé ženy nevyvolávaly významnou pozitivní reakci. Negativní reakci vyvolaly snímky s agresivním, nekrosadistickou, pyrofilní tematikou. Výsledek vyšetření potvrdil závěr o hebefilní orientaci obžalovaného. V hlavním líčení dne 14. 6. 2022 (**č.l. 455**) znalkyně citované závěry potvrdila a doplnila, že pokud obžalovanému bude trestná činnost prokázána, pak ví, že je to závadové jednání, ale vzhledem k parafílii se neovládne. Sdělení obžalovaného, že se mu líbí starší ženy, se kterými měl intimní vztah, není v rozporu s falometrickým vyšetřením, ten je v platnosti i po tomto vyjádření. Kromě zmíněné metody pak usoudila na parafílii – hebefílii též podle charakteru trestné činnosti a podle sexuologické a vztahové anamnézy. V ní jsou nejasnosti, co se týče masturbačních představ, tvorby vztahů, jejich průběhu, tak stejně pokud jde o sexuální fantazii. Chybí tam drive v sexualitě. Odpovědi byly podávány s jakousi latencí. Hebefílie je sexuální odchylka v objektu. Pokud jde o pojem dospívající dívky, pak kategorie dospívajících dívek není úplně věkově zařazena. Jde samozřejmě o tělesnou vyspělost dívek. Hebefilní dívky jsou takové, které vstupují nějakým způsobem do pohlavního vyvráždění. Této kategorii odpovídá nezletilá poškozená. Forma ústavního léčení je navrhována kvůli chybějícímu náhledu v podstatě kvůli velké opozici v celé té kauze. Komplikací je také abúzus alkoholu, který je obžalovaným popíraný, bagatelizovaný. Ambulantní léčení je podle znalkyně takřka nemožné. Není vyloučeno, že obžalovaný mohl mít styk se svojí partnerkou a také měl styk s nezletilou poškozenou. Většina takto orientovaných lidí je schopna styku i s dospělými partnery. Hebefílie je duševní poruchou, která má diagnostický kód. Kromě alkoholu může být spouštěčem této parafílie sexuální frustrace, dlouhodobá stresová situace, ať už je to stres v práci nebo v rodině. Spouštěčem může být tedy i neuspořádané rodinné prostředí, konflikty s partnerkou. Sexuologická a vztahová anamnéza je souhrn nějakých otázek, které mají zjišťovat nějakým způsobem stav sexuality, ať už v orientaci, či v aktivitách. U obžalovaného při podání celé anamnézy potom i specifické sexuální a vztahové anamnézy byla zřejmá nejistota, očekávání nějaké odpovědi, že znalkyně nějakým způsobem napoví. Bylo očekáváno, že všechno, co by mohlo budit dojem, že by tam něco mohlo být, tak okamžitě zaznívala negativní odpověď. Nevybavoval si masturbační fantazie, nedokázal také říci, co vyhledává na pornografii. To vše bylo zjištěno v rámci vyšetření. Neodpovídal na podstatné dotazy nebo odpovídal váhavě a vyhýbavě, přestože byl poučen, že má při vyšetření spolupracovat, že je to v jeho zájmu, zvláště za situace, kdy už je trestně stíhán. Obžalovaný se vyhýbal zjištění anamnézy, všechny otázky, které by mohly jen náznakem něco ozřejmit, tak neodpověděl. Není neobvyklé, že se tato diagnóza zjistí ve věku obžalovaného. Objevuje se to dosti často u relativně stárnoucích mužů, kteří jednak zjistí, co je přitahuje. U mužů to trvá déle, tam je to i po [REDAKCE] roce. Jednak je třeba nějaké náhražkovité aktivity už takovým způsobem neuspokojují, a ještě je v dosahu objekt, který si vyberou. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie vyplynulo (**č.l. 385**), že intelektová výkonnost obžalovaného se pohybuje při spodní hranici průměru, vcelku odpovídá studijní kariéře a není důvod k úvahám o druhotném intelektovém úbytku. Jeho osobnost se jeví jako relativně normativně strukturovaná, s potenciálem neuroticky afektivně, labilně nebo vyhýbavě reagovat na nespokojenost nebo zátěž. Je zde mírně zvýrazněný egocentrismus a hmatatelné narcistní vzorce reagování. Obžalovaný je pracovně poněkud nevytrvalý, příležitostně se může chovat popudlivě, nedostatečně zodpovědně, sebestředně, odhlížet od potřeb a zájmů druhých. V zásadě je schopen formovat kvalitní mezilidské vztahy, osobnost nenese jasně dissociální potenciál. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, pro které by

obžalovaný neměl být schopen si v zásadě uvědomovat průběh presumpovaných trestných činů, sled jednotlivých událostí a pokud se k tomu rozhodne, je schopen je správně reprodukovat. V případě prokázání viny u něho nešlo o jednání v afektu, ani mechanismem zkratkového rozhodnutí. Motivace jednání má patický kontext, vyplýval z odchylky pohlavního pudu – hebefilie. Katalyzující efekt pro závadové jednání měl pozitivní alkohol. Obžalovaný byl schopen uvědomit si dosah a význam svého jednání včetně jeho společenské nebezpečnosti. Není nositelem takových osobnostních rysů, které by zásadním způsobem představovaly zvýšené riziko pro protiprávní jednání (za předpokladu úspěšnosti navrhované ochranné léčby). Jeho resocializace je dobře možná, rozhodujícím pro resocializi i prognózu ovšem bude právě efekt navrhované ochranné léčby. V rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022 (**č.l. 457**) znalkyně potvrdila tyto závěry a doplnila, že pokud se týká osobnostního uspořádání obžalovaného, pak jde o osobu, která by byla schopna žalované trestné činnosti.

6. Z důkazu v podobě zmiňovaného znaleckého posudku je tedy zcela zřejmé, že obžalovaný je vzhledem ke svému osobnostnímu uspořádání osobou, která by se mohla dopustit trestné činnosti popsané ve výroku tohoto usnesení, respektive závěry znaleckého posudku nevylučují obžalovaného jako možného pachatele, a to vzhledem k tomu, že popsaná trestná činnost měla podklad v patologicky zjištěné strukturované sexuální orientaci obžalovaného.
7. Další důkaz, ke kterému soud mohl přihlédnout při úvahách o vině obžalovaného ve smyslu podané obžaloby, byla výpověď matky nezletilé poškozené, **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta vypovídala v přípravném řízení dne 14. 12. 2021 (**č.l. 177**). Kromě jiného uvedla, že se s obžalovaným seznámila v roce 2013, kdy bydlela v [REDAKCE] na charitě se shora jmenovanými dětmi. K sestěhování došlo v [REDAKCE] 2014, od [REDAKCE] 2014 nastupovala do práce v [REDAKCE] v [REDAKCE]. Nejprve bydleli v [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici, kde má obžalovaný trvalé bydliště. Po roce se nastěhovali do bytu v ulici [REDAKCE]. Dále popsala uspořádání bytu, kdy se jedná o byt 3+1, děti mají z původního největšího pokoje, kterým je obývací, dětský pokoj, který sousedí s kuchyní. Další pokoj s balkonem užívali jako ložnici a jeden pokoj užíval obžalovaný jako dílnu, do které děti nemohly, neboť byla zamčená. V poslední době také nemohly do ložnice, protože jim všude možné hrabaly. V bytě byly kamery, a to jedna v dětském pokoji, na chodbě u vchodových dveří byly dvě, ale jedna nefungovala. Jedna byla v dílně a jedna na čes v ložnici, ale byla vypnutá. Kamery tam byly proto, že když děti byly malé, tak se často praly, sváděly to jeden na druhého, tak aby věděli, kam lezou a kdo k nim chodí. Záznam z kamery viděla jednou, když se děti hádaly a obžalovaný je zavola, aby mu ukázaly, jak to bylo. Jinak, když obžalovaný zapnul aplikaci na mobilu, tak viděla, co se zrovna děje. Aplikaci měla jednu dobu i ona, nemá ji asi rok, co má nový telefon. Pokud jde o rozmístění nábytku v dětském pokoji, pak syn [REDAKCE] spal u okna, tam nyní spí [REDAKCE]. Původně byla dvoupatrová postel na protější straně od dveří, dole spala [REDAKCE] nahoře. Zhruba před měsícem a půl či dvěma měsíci se nábytek přestěhoval. Palanda se zrušila a [REDAKCE] spí u okna, vedle u hlavy má skříňku s akvářkem a vedle skříňky je další postel, kde spí [REDAKCE]. Má u akvářka nohy. Za její postelí je komoda, kde má věci syn [REDAKCE] a má tam svůj koutek, kde má postel. Má hlavu na posteli ke zdi a nohy směřují ke vchodovým dveřím. Do pokoje se dá vejít dveřmi z chodby a pak se přes něj chodí do kuchyně. Z kuchyně jiné dveře nevedou, ty jsou zadělané a musí se chodit přes dětský pokoj. Dále se vyjadřovala k problémům ve vztahu s obžalovaným, které začaly v době, kdy přišel o práci, protože marodil. Za dobu jejich vztahu vystřídal asi pět prací. Má problémy se žaludkem a bere léky. Když marodil, byl na pracáku, pak se začali hodně hádat, kvůli penězům, kvůli dětem, že neposlechají, kvůli otci dětí, že neplatí výživné. Strkali do sebe, ale nikdy jí nic neudělal. Ublížil sobě, když rozbil skleněnou výplň dveří, ale u toho svědkyně nebyla. Hádkám byly přítomny děti, řešila to i policie. Jednou ji zavolala ona, podruhé syn [REDAKCE]. Při hádkách měly děti strach, říkaly jim, aby toho nechali, držely svědkyni i obžalovaného. K hádkám docházelo o víkendu, když šla s obžalovaným do restaurace, ale každý víkend se nehádali. Tou hádkou se děti probudily, pak se to uklidnilo a každý si šel lehnout. Svědkyně nikdy nespala u dětí, někdy šla natruc do kuchyně, kde seděla na zemi u okna, nebo si lehla do ložnice. Děti šly do

svého pokoje. Obžalovaný buď seděl také v kuchyni, nebo si šel lehnout do ložnice. Když některé z dětí bylo na noc u kamarádky, spal v pokoji. Viděla obžalovaného třikrát v posteli u [REDAKCE] ale to spal. Nevěděla, kdy to bylo, ale naposledy před dvěma měsíci, ale to byla [REDAKCE] u [REDAKCE] v posteli. Jednou ráno, když šla do práce, viděla obžalovaného, jak ležel vedle [REDAKCE] a chrápal. [REDAKCE] byla otočená na boku ke zdi a on byl k ní zády. Dvakrát ho tam viděla v noci. Také spal, jednou vedle [REDAKCE] a podruhé spal sám v její posteli a [REDAKCE] spala u [REDAKCE]. V jakých byl polohách v těchto případech, nevěděla. Neviděla nikdy, že by spal u [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. S [REDAKCE] o tom mluvila a ona řekla, že táta chrápal, tak si šla lehnout ke svědkyni nebo k [REDAKCE]. Na nic si nestěžovala, nesvěřila se svědkyni, že by se jí něco stalo. Svědkyně říkala obžalovanému, že není vhodné, aby si lehal k holce, to mu říkala druhý den, když byl strážlivý, že to není normální. Odpověděl, jestli je svědkyně normální, že si myslí, že by něco dělal. Nic jiného na to neřekl, nereagoval zle. Řekl, že svědkyně byla roztažená po celé posteli, tak si šel lehnout k [REDAKCE]. Dále se vyjadřovala ke konzumaci alkoholu a uvedla, že přes týden obžalovaný pil pivo a ona víno, ale normálně, protože druhý den šli do práce. O víkendu si někdy dali společně doma nebo šli do hospody, to bylo alkoholu více, ale nevěděla přesně kolik. Nebylo toho tolik, aby člověk nemohl chodit. Obžalovaný pil pivo, ale úplně namol nebyl, domů vždycky došli. Možná vypil deset piv, ona pila víno a vodu, vypila dva džbány o obsahu 0,5 litru. Nikdy si nevšimla nevhodného chování obžalovaného vůči dětem, žádné z nich si na něho nestěžovalo, co se týká něčeho sexuálního. Myslí si, že [REDAKCE] měla s obžalovaným lepší vztah než se svědkyní, pořád byla s ním, smála se, koukali na televizi. Nevšiml si, že by se v posledním roce chování [REDAKCE] vůči obžalovanému změnilo. Nijak se mu nevyhýbala, naposledy koukali na film ten týden, co se viděli naposledy. [REDAKCE] lže v normálních věcech. Má ve škole úlevy, každé dva roky chodí na vyšetření kvůli disgrafii a dislexii. Je citlivá. Často má problémy se žaludkem, ale nebere prášky. V současné době má antibiotika na bakterie. Nikdy děti nepřistihla, že by sledovaly porno. Když spaly u sestřenice, tak v počítači bylo porno nalezeno. Nikdo se k tomu nepřiznal, jejich počítač to nebyl. S obžalovaným se chtěli rozejít, většinou to bylo při hádce a bylo to vzájemné. Jak na to reagovaly děti, nevěděla, syn jen říkal, že bude mít alespoň klid. Výplaty jim chodily na společný účet, obžalovaný tam dával i peníze z oprav. Z účtu se vše platilo. Pokud jde o sexuální život, spali spolu jednou za týden, někdy třikrát do měsíce. Bylo to z důvodu únavy, žádné neobvyklé praktiky neprovozovali. [REDAKCE] občas spal u strýce a sestřenic, stejně tak obě holky, ty občas spaly u kamarádek nebo u tety v [REDAKCE]. [REDAKCE] se jí nesvěřila, že by měla nějaký vztah, svědkyně nevěděla o tom, že by měla nějakého kluka. O tom, že obžalovaný spal u [REDAKCE] v posteli, věděl [REDAKCE] i [REDAKCE]. S nikým se známých ani z rodiny o tom nemluvila. Jen snad sousedi mohli slyšet, když se ho ptala, zda je normální spát u holky v posteli. Celou věc si nedokáže vysvětlit. Sice se pohádali, obžalovaný do ní strčil, ona do něj také, ale většinou žili spokojeně. Děti se jí pořád ptají, jestli mu můžou dát k vánocům dárek, [REDAKCE] mu ho koupila a [REDAKCE] vyrobila. Výrazněji se s obžalovaným pohádala před dvěma měsíci. Pokud jde o ten týden, kdy byl obžalovaný zadržen, pohádali se možná v pátek nebo v sobotu předtím. [REDAKCE] se na celou věc snažila zeptat, ale nechtěla nic říct. Odsekla a řekla, že za to nemůže a aby na ní svědkyně nebyla našťavaná. To, jak jí odsekla a zvýšila hlas, udělala poprvé. Bouchla dveřmi a šla si sednout na chodník a brečela. Řekla by, že od doby, co obžalovaného zadrželi, je [REDAKCE] stejná, jen za svědkyní víc chodí do ložnice. Kdyby se jí svědkyně vyptávala, tak ví, že odejde do koupelny, zavře se tam a nebude chtít s nikým mluvit. Dále byla svědkyně vyslechnuta v přípravném řízení dne 21. 3. 2022 (č.1. 181). Nadrámec již uvedeného vypověděla, že [REDAKCE] v současné době o celé situaci nemluví a když se jí svědkyně ptala, tak se o tom nechtěla bavit. Vánoce si svědkyně plánovala s obžalovaným a opět potvrdila, že mu děti chtěly dát dárky. S obžalovaným není v žádném kontaktu, pouze na vánoce jí přišel pohled, kde jí [REDAKCE] přeje šťastné a veselé vánoce. Nevěděla, jestli to bylo od obžalovaného nebo si někdo dělal srandu. Od zadržení obžalovaného se chování [REDAKCE] nezměnilo. V řízení před soudem byla svědkyně vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022 (č.1. 448). Po zákonném poučení dle § 100 odst. 2 trestního řádu uvedla, že vypovídat nechce a nebude.

8. Dalším z důkazů stejné kategorie byla výpověď nezletilého **svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] bratra

nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] Ten uvedl v přípravném řízení dne 10. 12. 2021 (č.l. 198), že na adrese bydliště bydlí asi osm let s obžalovaným, kterému říkají tati. Jedná se o byt o velikosti 3+1, mamka s tátou mají ložnici, on s [REDAKCE] a [REDAKCE] dětský pokoj. Jedna místnost je tátova dílna. Ložnice a dílna se zamykaly, děti ani mamka tam neměly přístup. Ložnice proto, že tam [REDAKCE] šmejdila. Pokud jde o rozmístění nábytku v dětském pokoji, tak když se vleze dveřmi z chodby, svědek má po levé straně svoji polovinu, má tam postel, skříň a poličku. Za skříní je postel [REDAKCE] a noční stolek, pak je tam akvářko a pak má postel [REDAKCE] Pak je psací stůl a velká skříň. Stěhovalo se to před měsícem nebo dvěma, dříve po levé straně byla palanda, pak velká skříň, akvářko, svědkova postel, psací stůl a pak menší skříň. Na palandě spala [REDAKCE] nahoře a [REDAKCE] dole. Tehdy obžalovaný ze své postele na palandu viděl. V dětském pokoji na chodbě, v ložnici a v dílně jsou kamery. Nevěděl proč. Dřív byly v dětském pokoji proto, že rodiče pozorovali, co dělají, když nejsou doma. Pak začaly přibývat i v jiných místnostech. Záznam z kamer neviděl. Dále uvedl, že když byl táta opilý, tak napadal mamku fyzicky. Začalo to dva roky zpátky, ale to bylo jednou za tři až čtyři měsíce, teď to bylo častěji, třeba jednou týdně. Byl opilý a začal na mamku slovně útočit, pak i na děti a mamka se na něho ohradila, aby je nechal být. Tím mamku vyprovokoval a pak na ni zaútočil. Svědek byl u toho, když ji škrtil, mlátil do obličeje, odstrkoval ji a občas po ní hodil nějaký předmět. Při menších hádkách řešili finanční problémy. Svědek kvůli nim nechtěl být doma. Řešilo se to, že si táta myslel, že mu mamka zahýbá a občas se řešilo, že ony jako děti neuklázely a neposlouchaly. Matka lékařskou pomoc nevyhledala, měla něco s rukou. Policie u nich byla vícekrát, svědek ji volal jednou. Tehdy obžalovaný vyhrožoval mámě, že jí zabije a nechtěl jí pustit. Snažil se ho od mámy odtrhnout, ale on ji pořád mlátil. Když byly sestry hádkám přítomny, tak se je snažil svědek zahnat do kuchyně. Brečely a [REDAKCE] křičela, ať obžalovaný mámu nechá a šla ho uklidňovat. Když je od sebe dostaly, tak svědek tátou zahnal do ložnice a [REDAKCE] šla za ním a říkala mu, aby šel spát. Hádky byly většinou v sobotu, když chodili do hospody. Táta chtěl, aby mamka chodila s ním, bál se, že mu bude zahýbat. Pak se pohádali, porvali a mamka seděla v kuchyni a obžalovaný si lehl zatím do ložnice. Pak si šla lehnout i mamina do ložnice, když už byl klid, tak táta lezl za [REDAKCE] Bylo to skoro vždy, když byl ožralý. Lehnul si k ní a bylo ticho. Svědek nic neslyšel, to se odehrávalo celý rok od její [REDAKCE] třídy, nedokázal říct, kolikrát tam přišel. Naposledy to bylo asi týden předtím, než se vše začalo řešit. Většinou se svlékl před její postelí a zůstaly mu trenky a tričko. Lehal si za ní. Svědek to viděl, když měl tu postel u okna, venku svítí lampa. Když byl pokoj přestavěný, tak už jen viděl, že si k ní lehá, ale neviděl jak. Byl v její posteli do rána, většinou tam spal i přes den. [REDAKCE] pak lehala k mamčině, svědek jí neviděl odcházet, ale když se ráno probudil, tak u ní byla. Neviděl, že by obžalovaný nevhodně sahal na [REDAKCE] ani se mu nesvěřila. Někdy v létě před rokem spal svědek doma a obžalovaný přišel ve dvě nebo ve tři hodiny ráno z hospody a lehl si k němu a sahal mu pod triko na hrudník „jako na kozy“. Svědek mu řekl, co dělá, on se omluvil a odešel k mámě. Po chvilce přišel a lehl si k [REDAKCE] zezadu, svědek neviděl, jestli jí něco dělá, nic neslyšel. Měl na sobě trenky a triko. [REDAKCE] nic neříkala. Jindy už na něho táta nesahal, když viděl, že jde k němu, tak říkal „co je“. Svědek spal v kratásech a triku s krátkým rukávem, [REDAKCE] a [REDAKCE] mají pyžamo s dlouhými nohavicemi a s rukávy. Obžalovaný pil pivo většinou tak osm až devět, někdy tvrdý alkohol. Byl agresivní. Matka pila víno, opilá nebývala. Přes týden pil táta tak tři až čtyři lahvičky skoro každý den. Svědek je internátě od [REDAKCE]. Neví o tom, že by se rodiče chtěli rozejít. Obžalovaný to říkal, když byl ožralý, druhý den to zase bylo v pohodě. To říkal i naposledy, když si lehal k [REDAKCE] Mezi [REDAKCE] a obžalovaným to bylo v pohodě, měla větší volnost než ostatní. Byla s ním pořád a dovoľoval jí veškeré věci. Ony musely, ona ne. Když byl doma, tak byla pořád u něj, koukali na filmy. Na [REDAKCE] řval jen, když nechtěla poslouchat a mamka byla doma. Když od ní „dostávala zaracha“, on jí povoloval. Když tam teď táta není, tak si [REDAKCE] vyskakuje na mamku, občas napadá i mladší sestru. Předtím víc poslouchala. Když mamka nebyla doma a byl doma on, tak byla jako zlatíčko. Třeba něco udělala a pak to svedla na mladší. Věčně zapírala nějaké poznáky ve škole, lhala. Svědek tři roky nazpátek spal u tety [REDAKCE] skoro každý den, nechtěl být doma kvůli tátovi, kvůli hádkám. Také spal jednou za měsíc u strýce, sestry spaly o víkendu u kamarádek. Neví o tom, že by se sestry dívaly na porno,

ale táta, když [REDAKCE] projížděl telefon, tak v historii porno našel. Řešili to s ní, ale co odpověděla, nevěděl. Mamka nemohla mít účet kvůli exekuci, veškeré peníze od mámy chodily tátovi na účet. Mamka platila elektřinu, nájem, plyn, vodu, jídlo a děti, když táta nepracoval. Nepracoval rok, prak pracoval dva až tři týdny, pak ho vyhazovali. Až tento rok je skoro pořád v práci a přispívá mamce. Nevěděl, zdali [REDAKCE] spala, když si k ní obžalovaný lehal. Ví, že [REDAKCE] říkala mamce, že se jí bála říct, že na ní táta sahal. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v hlavním líčení dne 14. 6. 2022 (č.l. 448) a po zákonném poučení dle § 100 odst. 2 trestního řádu uvedl, že vypovídat nechce a nebude.

9. Stejně tak mohl vycházet soud z výpovědi dalšího sourozence, a to nezletilé **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] která byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 10. 12. 2021 (č.l. 163). Ke společnému bydlení na aktuální adrese a k zamykání dílny a ložnice vypověděla shodné skutečnosti jako bratr. K aktuálnímu rozmístění nábytku v dětském pokoji vypovídala taktéž shodné skutečnosti jako její matka. Doplnila, že pokoj byl takto přeměněný od června nebo července letošního roku ([REDAKCE]). Přemístění nábytku popsala taktéž ve shodě s ostatními svědky. Pokud jde o kamery, dvě mají v předsíni, dřív měli dvě i v pokoji, ale teď tam mají jednu. Jednu mají v ložnici rodiče, aby tam děti nelezly. Teď se ložnice nezamyká. V dílně asi táta žádnou nemá, když jí zamyká. Viděla záznam z kamery, když se se sěgrou hádaly, kamera snímá celý pokoj. Nic jiného neviděla. Když byl táta opilý, tak se začali večer hádat a trochu i mamku pošťouchnul. Stalo se to vícekrát. Někdy se jen hádali a šli spát. Hádky byly hodně hlasité, běžely a křičely, aby obžalovaný mamce něco neudělal. Odehnal je od sebe, oni pak na sebe křičeli, ale nestrkali se. K hádkám docházelo v pátek, někdy v sobotu. Doma pil alkohol obžalovaný, někdy si dala i mamina, ale nebyla opilá. Někdy si dal pivo i v týdnu, ale to nebyl opilý. Když byl opilý, začali se hádat, úplné kraviny. Obžalovaný se motal a zvedal hlas na mamku. Když hádka skončila, oba šli spát nebo se dívali na televizi. Většinou jeden z nich šel spát do ložnice, asi obžalovaný, a mamka buď do kuchyně, nebo spala u dětí. Obžalovaný spal docela častokrát u [REDAKCE]. Bylo to určitě víc než pětkrát, spal tam, když byl namol. Buď šel spát do ložnice, nebo šel k dětem, když mamka usnula v kuchyni nebo v ložnici. Svědkyně ho viděla někdy přicházet. Někdy měl na sobě kalhoty, někdy slipy. U [REDAKCE] ani u svědkyně nespál. Poprvé ho tam viděla spát možná, když byla v [REDAKCE] nebo ve [REDAKCE] třídě, teď chodí do [REDAKCE]. To měli ještě palandy. Naposledy ho tam viděla, když už měli přestavěný pokoj, a začala chodit do [REDAKCE] třídy. Svědkyně neviděla, kam si obžalovaný k [REDAKCE] lehal, neviděla na tu postel a ještě tam byl košík prádla. Neviděla, ani když měli ty palandy, palanda se hodně kývala. To bylo slyšet, nic jiného neslyšela. Kývala se chvilku. Někdy tam spal táta celý den, někdy tam usnul a pak odešel. Když se svědkyně ráno probudila, tak tam někdy byl, někdy ne. [REDAKCE] tam spala celou dobu, někdy si šla lehnout ke svědkyni nebo k mamce, kde se vzbudila. Neviděla, že by obžalovaný nevhodně na [REDAKCE] sahal. Jednou u kamarádky jí [REDAKCE] řekla, že si k ní táta lehal a osahával jí. Neviděla, zdali si to nevymyslela. Řekla to někdy minulý rok. Na svědkyni či [REDAKCE] obžalovaný nevhodně nesahal. Svědkyně spí v pyžamu s dlouhými kalhoty, [REDAKCE] spí zřejmě v kraťasech. Svědkyně má nahoře noční košilku a [REDAKCE] tam má triko s krátkým rukávem. Převlékali se buď v koupelně, nebo zády ke kameře v pokojíku. [REDAKCE] a obžalovaný problémy neměli, nehádali se. Dostávaly od něho tresty, když se hádaly, tak nesměly ven nebo si musely uklidit pokoj. [REDAKCE] byla naštvaná, říkala, že uklízet nebude a chce ven. Také říkala, že ho nechce mít za tátu. [REDAKCE] lhala kamarádkám, někdy se chová jako královna celého světa. Ona je ta, která zlobí, a svědkyně je ta hodnější. Teď už nelže. Když svědkyně spala, tak slyšela tátu, když se pohádali, že odešel a pak zase přišel a říkal kočce, že se pro ni vrátí. To bylo letos, když už měly předělaný pokoj. Při jedné hádce říkal mamce, že odejde a vezme si nějaký jiný byt a nebude žít. To bylo asi minulý rok. Ohledně rodičů u nich policie nic neřešila. V hlavním líčení dne 16. 6. 2022 byl tento důkaz proveden přečtením uvedených svědeckých výpovědí postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu (č.l. 462).
10. Uvedené svědecké výpovědi zcela jednoznačně potvrdily, že mezi obžalovaným a svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] docházelo po požití alkoholických nápojů a především o víkendů k častým hádkám, které byly doprovázeny i fyzickým napadáním, a to zřejmě oboustranným. Obžalovaný

pak převážně pod vlivem alkoholu skutečně lehal do postele k nezletilé poškozené [REDAKCE]. Ostatně takovouto skutečnost obžalovaný ani nepopíral. Činil tak přesto, že byl svědkyní [REDAKCE] upozorňován, aby to nedělal, neboť to není vhodné. Nelze přehlédnout, že i svými rodiči byl upozorňován, aby se před dětmi nechoval nestandardně, jak bylo uvedeno shora. Svoje počínání bagatelizoval. Bylo také prokázáno, že k ostatním nevlastním dětem se obžalovaný takto nechoval, byť nejméně v jednom případě se pokusil přilehnout i k nezletilému svědkovi [REDAKCE] a sahat na něj, avšak byl tímto svědkem tzv. „odkázán do patřičných mezí“. Již z těchto výpovědí je zřejmé, že chování obžalovaného vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] bylo jiné, než k ostatním nevlastním dětem, jeho přístup k ní byl benevolentnější než k ostatním. Nelze také opominout, že údaje, které slyšení svědkové uváděli, například ohledně požívání alkoholu, ohledně hádek mezi obžalovaným a svědkyní [REDAKCE] se shodují s tvrzeními, které jsou ve svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] a jistě přispívají k hodnocení její věrohodnosti. O tom se soud zmiňuje proto, že obžalovaný se v průběhu celého řízení snaží tento důkaz zpochybnit jím prezentovaným motivem. Hodnocení věrohodnosti svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] at' již jako jednotlivého důkazu, či jako důkazu v souhrnu s dalšími, bude provedeno v dalších odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku.

11. Závěry soudu naznačené již v tomto stádiu odůvodnění rozsudku ohledně viny obžalovaného, které budou podrobněji rozvedeny ještě dále, nemohla změnit ani výpověď **svědka [REDAKCE] staršího**, otce obžalovaného [REDAKCE]. Ten byl vyslechnut k návrhu obžalovaného v řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022 (**č.l. 449**). Ten popsal soužití obžalovaného se svědkyní [REDAKCE] a dále uvedl, že [REDAKCE] znají od jejích [REDAKCE] let, takže dost dobře. Myslí si, že s ní měli dobrý vztah. Svěřovala se jím různě, ale překvapilo je, že ve škole měla tvrdit, že je adoptovaná. Syn se choval k dětem jako správný táta, byl přísnější, snažil se u všech dětí, aby se učily a dělaly povinnosti. [REDAKCE] viděla, že to s nimi myslí dobře a brala ho jako tátu. [REDAKCE] je nedůsledná a nevyrovnaná. Když si dala nějaký alkohol, tak si to tím vynahrazovala, že se cítila lepší. Párkrát byl svědkem hádek při oslavách. [REDAKCE] se chtěla pořád hádat, i když si šel syn lehnout. [REDAKCE] i [REDAKCE] k nim jezdily na víkendy, o prázdninách tam byly třeba týden. Myslí si, že syn s nimi nejezdil, ani paní [REDAKCE]. Předchozí synova partnerka byla asi o deset starší, chodili spolu rok, po rozchodu si našel [REDAKCE]. Když u nich všichni spali, tak v jednom pokojíku většinou spali syn s [REDAKCE] a jedna holka, druhá spala u nich v ložnici. Obě dívky někdy říkaly, že se doma hádají, že šli do hospody, a když přišli, tak se hádali. I [REDAKCE] jim někdy potvrdil, že máma nenechá tátu spát, pořád se hádá. [REDAKCE] je trochu kopie mámy. Snaží se vyhnout povinností jak ve škole, tak i doma. Je hodně nevyrovnaná. Hodně si vymýšlí. Je spíše uzavřenější. Zalhala například kvůli tomu, že nemá žákovskou knížku a měla ji v tašce. Také pustila psa a tvrdila, že to neudělala. Poslední rok nepozoroval na jejím chování žádnou změnu. Měla problémy s učením, jednou propadla. Syn to určitě řešil.
12. Z výpovědi tohoto svědka se soud v podstatě mohl dozvědět toliko to, že nezletilá poškozená [REDAKCE] někdy lhala, což ostatně potvrdili již slyšení svědkové.
13. Zásadním a přímým důkazem, který v souhrnu s již uvedenými důkazy a také důkazy dále uvedenými usvědčil obžalovaného ze spáchané trestné činnosti, která je popsána ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, je svědecká výpověď **nezletilé poškozené [REDAKCE]**. Tato byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 3. 12. 2021 (obrazový a zvukový záznam, který byl pořízen, je uložen na nosiči DVD na **č.l. 93** a přepis výslechu svědkyně je na **č.l. 94 – 117**). Vzhledem ke strategii, kterou nezletilá poškozená zvolila v tomto trestním řízení projednávané trestné činnosti (jak bude uvedeno dále v souvislosti se závěry příslušného znaleckého posudku), pak také musel soud hodnotit způsob jejího výslechu. Ten se konal v předmětný den od 9.20 hodin do 10.25 hodin, tedy přes hodinu a přepis výslechu je obsažen na 24 stránkách. Je z něj patrné, že vyslyšající vrchní komisařka ohledně zásadních skutečností rozhodných pro toto trestní řízení kladla nezletilé poškozené dotazy a také volila varianty odpovědí, se kterými nezletilá poškozená, at' již verbálně, či nonverbálně (přikývnutím či zavrtěním hlavy) vyslovila souhlas či

nesouhlas. Je skutečností, že nezletilá poškozená byla ve svém věku mladší než osmnácti let vyslýchána o okolnostech, jejichž oživování v paměti by mohlo vzhledem k jejímu věku nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj. Proto podle názoru soudu byl dle § 102 odst. 1 trestního řádu výslech prováděn zvlášť šetrně a i způsobem po obsahové stránce, že v dalším řízení nemusel být opakován. Vzhledem k prezentovanému postoji nezletilé poškozené by stejně opakování výslechu jistě nepřinesl nic zásadního pro účely tohoto trestního řízení. Podle názoru soudu byly splněny i obecné podmínky pro výslech svědka upravené v § 101 odst. 2, 3 trestního řádu. Z něho je patrné, že svědkovi musí být dána možnost, aby souvisle vypověděl vše, co sám o věci ví a odkud se dozvěděl okolnosti jím uváděné. Při výslechu je nutno šetřit jeho osobnost, zejména pokud jde o jeho osobní údaje a intimní oblast. Nelze upřít, že vrchní komisařka na počátku výslechu se snažila dát nezletilé svědkyni takovýto prostor, ale z obrazového a zvukového záznamu, stejně tak z písemného přepisu výslechu je zřejmé, že bez kladení dotazů by účel výslechu jistě splněn nebyl. V podstatě vrchní komisařka kladla otázky směřující do intimní oblasti vyslýchané nezletilé poškozené a vzhledem k tomu, že šlo o osobu poškozenou trestným činem, kladla je proto, že to bylo nezbytné pro objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, a to zvláště šetrně a po obsahové stránce vyčerpávajícím způsobem, aby nebylo nutné výslech opakovat (jak na to pamatuje ustanovení § 101 odst. 3 trestního řádu). Jejich formulaci pak při zachování potřebné ohleduplnosti přizpůsobila především věku a psychickému stavu nezletilé poškozené. Soud je toho názoru, že zásady uvedené v trestním řádu pro výslech svědka v trestním řízení nebyly v tomto případě porušeny.

14. Po zákonném poučení nezletilé poškozené jako svědkyně přiměřeně jejímu věku v podstatě svědkyně nebyla schopna souvisle odpovídat, a proto jí vyslýchající vrchní komisařka pokládala dotazy. Z odpovědí na tyto dotazy, ať již byly činěny verbálně, či nonverbálně, vyplynulo, že nezletilá poškozená uvedla, že bydlí na adrese v [REDAKCE] s mamkou, bráchou a sestrou. Bydlel tam s nimi ještě táta, [REDAKCE]. Zнала ho odmalička, ale nevěděla, kolik let. V bytě je ložnice, pokoj, kuchyně a obývací. V pokoji spí děti. Máma s tátou v ložnici, v obývací je jeho dílna. Ložnice a dílna se zamykaly, protože mamka tam měla třeba dárky a dílna se zamykala, protože táta tam měl počítače a elektroniku. Do dílny nechodily. Když byl táta doma, tak jenom do ložnice. Dále se vyjádřila k rozmístění nábytku v pokoji. Uvedla, že tam byly dva stoly a [REDAKCE] měl postel tak, že mezi postelí svědkyně a jeho byla nízká skříň. Mezi její postelí a postelí sestry bylo akvário. Dříve měl brácha postel u okna a ony měly palandu, mezi palandou a její postelí bylo akrário. Palanda byla v místech, kde teď spí ona. Měly jí ještě minulý rok (2020), letos už ne. Ona spala dole, [REDAKCE] nahoře. V bytě byly dvě kamery, v rohu na chodbě a jedna v pokoji. Nikdo jí neřekl, proč tam jsou. Viděla záznam z kamery, jak se se sestrou pošťuchovaly v pokoji. Ukazovala jí ho máma s tátou. Nezletilá poškozená chodí ze školy v půl druhé nebo ve 13.15 nebo v 15.15 hodin. Sestra přijde s ní a někdy déle. Bratr je na internátě. Přijíždí v pátek ve tři hodiny. Maminka pracuje v [REDAKCE] v [REDAKCE] a vrací se ve tři hodiny. Pracuje ještě v [REDAKCE] a odjíždí v půl páté a vrací se někdy v osm, někdy déle. Někdy o víkendu, někdy přes týden. Táta chodil pracovat s mamkou na [REDAKCE] pracoval do tří, o víkendu měl někdy službu, ale málokdy. Vraceli se spolu. Oba pili alkohol. Mamka přes týden pila pivo nebo víno. Neviděla jí opilou, pila doma. O víkendu pila to samé v hospodě, kam chodila s tátou. Ten pil přes týden pivo nebo víno, přes týden nebyl opilý. Z hospody se vraceli někdy v osm, někdy pozdě, jako třeba v jednu hodinu ráno nebo v deset. Chodili v pátek. Po návratu se hádali, nebylo to pokaždé. Po příchodu z hospody je neviděla, z postele nevylezla. Z hospody se vraceli někdy spolu, někdy přišla mamka první. Hádek byla někdy přítomna, táta strkal mámu, ona jeho taky. Dvakrát to řešila policie u nich doma, volal jí brácha, protože se rodiče hádali a pošťuchovali. Nezletilá poškozená se je snažila odstrčit. Dále uvedla, že v létě spí v kratásech, v zimě má dlouhé pyžamo. Na opakované dotazy, zdali k ní obžalovaný přišel někdy do pokojíku a lehal si k ní do postele, nejprve nechtěla odpovídat (jak je zřejmé z desáté strany protokolu na č. 103), posléze na dotaz, zda si k ní lehal do postele, kývla hlavou. Na dotaz, zda věděla, že si tam lehl, hlavou zavrtěla. Na dotaz, zdali jí sáhnul na prsa, kývla hlavou, stejně tak na dotaz, zdali jí sáhnul někdy na zadek a na přirození. Hlavou kývla také na dotaz, zdali jí strčil prsty do přirození. Zavrtěla hlavou na dotaz, zdali viděla

někdy penis obžalovaného. Na dotaz, zdali ležela na boku, kývla hlavou, stejně tak na dotaz, zdali si obžalovaný k ní lehl zezadu. Dále uvedla, že nevěděla, jak byl obžalovaný oblečený. Na dotaz, zdali na něj viděla, nebo se k němu otáčela, zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy odsouhlasila dotaz, zdali byla po celou dobu na boku a on za ní. Kývnutím hlavy dále odsouhlasila dotazy, zdali jí strkal prsty do přirození, zdali jí tam strkal penis a zdali poznala, jestli jí penis do přirození strkal, taktéž pak, že jí strkal prsty do zadku, stejně tak penis. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali dokázala odhadnout, jak to dlouho trvalo. Kývnutím hlavou odsouhlasila dotazy, zdali jí to bolelo, když jí strkal prsty do přirození a do zadečku. Dále uvedla, že nevěděla, zdali měl obžalovaný kondom. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali obžalovaný ejakuloval (předtím vysvětleno, co je ejakulace). Na dotaz, zdali obžalovaný mluvil, zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy odsouhlasila, že z něho byl cítit alkohol. Zavrtěním hlavy reagovala na dotazy, zdali mu něco říkala, když to začal dělat a zdali se mu bránila. Stejně reagovala na dotaz, zdali zakřičela a kývnutím hlavy odsouhlasila dotaz, že mu odstrčila ruku. Stejně odsouhlasila dotaz, zdali někdy odešla z postele, když si k ní obžalovaný přilehl. Zavrtěním hlavy popřela, že by věděla, že k ní přišel do postele a kývnutím hlavy odsouhlasila, že když se probudila, už tam byl. Dále uvedla, že pod pyžamem měla spodní prádlo a na dotaz, zdali, když se probudila, byla oblečená, zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy odsouhlasila, že měla svlečený spodní díl pyžama a spodní prádlo. Úplně to měla pryč. Stejně odsouhlasila otázku, že když se to dělo, tak byla vždycky úplně dole svlečená. Dále vypověděla, že když jí hladil na prsou, tak to bylo pod oblečením. Na spaní podprsenku nenosila. Dále kývnutím hlavy odsouhlasila dotaz, zdali jí obžalovaný strčil penis do přirození a zdali poznala, že je to penis. Stejně tak, že se táta hýbal. Na dotaz, zdali mu někdy sahal na penis a zdali to chtěl, zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy však odsouhlasila, že vzal někdy její ruku a tou rukou se osahával na penisu. Na dotaz, zda obžalovaný vydával nějaké zvuky, když se to dělo, zavrtěla hlavou, stejně tak, zdali věděla, kdy z postele odcházel. Kývnutím hlavy pak odsouhlasila dotazy, zdali tam spal někdy do rána a zdali ona odešla někdy z té postele. Uvedla, že odešla za mamkou nebo za sestrou. Dělo se to, když jí bylo [REDAKCE] let a kývnutím hlavy odsouhlasila, že se jí to dělo, i když jí bylo [REDAKCE]. Zavrtěním hlavy popřela, že by to bylo v [REDAKCE] letech. Na dotaz, zdali to trvá [REDAKCE] kývla hlavou. Dále uvedla, že se to pořád dělo stejně, že jí sahal na prsa, na přirození a strkal jí prsty i penis do přirození a do zadku. Na dotaz, zdali dokáže říci, kdy to bylo naposledy, zavrtěla hlavou, stejně tak na dotaz, zdali se někomu svěřila, zdali to řekla mamce. Dále uvedla, že pokud se jí mamka ptala v noci, proč tam jde spát, nic jí neřekla. Na dotazy, zdali se něco takového dělo sourozencům a zdali jí to říkali, zavrtěla hlavou. Stejně reagovala na dotaz, zdali to mohli sourozenci vidět, když s ní spali v pokojíčku. Zavrtěním hlavou reagovala na dotazy, zdali měla nějaké zdravotní problémy a zdali předtím byla někdy na gynekologii. Na dotaz, zdali jí táta dělal něco pusou, taktéž zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy odsouhlasila dotaz, že má tátu ráda a dále doplnila, že tresty dostávala od mamky nebo od tatky. Tresty dostávala takové, aby uklidila nádobí nebo jí dávali příklady z matiky. Táta jí zakazoval chodit ven. Na dotaz, zdali se kvůli tomu s tátou hádala, zavrtěla hlavou. Volný čas trávila tím, že byla na telefonu nebo venku. Kývnutím hlavy odsouhlasila, že má kamarády, a to kluky a holky. Stejně reagovala na dotaz, zdali u kamarádů někdy přespala a zdali tam přespávala i [REDAKCE] a zdali to bylo jednou za měsíc. Na dotaz, zdali spala někde, když se chodí do školy, zavrtěla hlavou. Kývnutím hlavy odsouhlasila, že někde spala o prázdninách, stejně tak, když se předtím chodilo do školy. Dále vypověděla, že někdy přespávala u babi a dědy, což jsou rodiče táty, kteří bydlí ve [REDAKCE] za [REDAKCE]. Někdy tam spala o prázdninách, někdy o víkendu. Na dotaz, jak často, zavrtěla hlavou, kývnutím hlavy odsouhlasila dotaz, zdali se tatka s maminou měli rádi. Vypověděla, že se hádali, když byli opilí. Dále kývnutím hlavy potvrdila, že věděla o tom, že se máma s tátou chtějí rozejít a uvedla, že to táta říkal mamce, když byl opilý a hádali se. To slyšela skoro pokaždé. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali to bylo v poslední době a zdali se rozešli. Kývnutím hlavy reagovala na dotaz, zda měla již kluka a byla s ním pusa. Zavrtěním hlavy reagovala na dotaz, zdali jí ten kluk dělal to, co táta a na dotaz, že by to dělal někdo jiný. Kývnutím hlavy odsouhlasila, že viděla pornovideo a uvedla, že to bylo na počítači, když to tam skákalo. Bylo to, když si v klubu dělala úkoly. Nevěděla, kdo to hledal. Dále uvedla, že tam byla jedna holka, jednalo se o fotku holky

oblečené ve spodním prádle. Na dotaz, zdali viděla, že by tam byli nahatí lidé a něco spolu dělali a že by se na to podívala doma v počítači, zavrtěla hlavou. Stejně tak na dotaz, že by něco takové v počítači viděli sourozenci. Dále uvedla, že nevěděla, že by na něco takového koukala máma nebo táta. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali něco takového viděla v mobilu a zdali o tom, co se jí stalo s tátou, si povídala s mámou a že by jí řekla, co jí udělal. Stejně reagovala na dotaz, že jí to neřekla ani teď, takže mamina vůbec neví, co měl dělat a nepovídali si o tom, co má povídat na policii. Kývnutím hlavy potvrdila, že už má menstruaci a vypověděla, že používá vložky. Zavrtěním hlavy popřela, že by používala tampony. Konečně ještě vypověděla, že to, co se jí dělo s obžalovaným, jí vždy probudilo. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali dokáže říci, co zrovna dělal, když jí to probudilo a zdali si s ním o tom někdy povídala. Zavrtěním hlavou také reagovala na dotaz, zdali se svěřila kamarádkám a doplnila, že to nikomu neřekla proto, že nevěděla, jak to má říct. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali obžalovaný něco udělal, když mu odstrčila ruku, stejně tak na dotaz, zdali jí ublížil. Kývnutím hlavy pak potvrdila, že jí obžalovaný někdy potrestal tím, že někdy od něj dostala na zadek. Zavrtěním hlavou pak reagovala na dotaz, zdali to bylo v poslední době a zdali jí v poslední době táta něčím naštvál, a také zdali se mu svěřovala. Pokud mluvila o kamerách, že je měly v pokojíčku, pak se převlékaly v koupelně. Zavrtěním hlavou reagovala na dotaz, zdali se převlékaly v pokoji a zdali to byl její nápad, převlékat se v koupelně. Uvedla, že to byl nápad mamky a pokud byla dotázána, zdali jí mamka řekla, proč, zavrtěla hlavou. V hlavním líčení dne 16. 6. 2022 byl na základě rozhodnutí soudu proveden dle § 102 odst. 2 trestního řádu důkaz přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výslechu svědka – osoby mladší osmnácti let – [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] (č.l. 462).

15. Jak bude uvedeno v dalších odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, soud neměl o věrnosti svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] žádných pochybností, a to i proto, že tato vlastnost takovéto výpovědi byla podpořena **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých (č.l. 332)**. Z jeho závěrů vyplynulo, že aktuální intelektové výkony nezletilé poškozené odpovídají pásmu lehké mentální retardace, podané výkony neodpovídají jejímu fyzickému věku a lze je rámcově přirovnat průměrným výkonům dětí ve věku [REDAKCE] let. Paměťové schopnosti korespondují s celkovým intelektovým potenciálem, křivka učení je plochá, kapacita krátkodobé paměti významně snížena. Její vztah s matkou je emočně pozitivní, chybí ale vzájemná důvěra. Nezletilá poškozená ji nevnímá jako dostatečnou autoritu, má tendenci se zvýšeně vůči ní prosazovat, nerespektovat ji. Svěho biologického otce nezná, nestýkají se. Vztah s obžalovaným jako nevlastním otcem je výrazně ambivalentní, nezletilá poškozená prožívá zcela protichůdné city a sama se obtížně ve svém prožívání orientuje. Přípustí strach v situacích, kdy obžalovaný v opislosti napadá její matku, bojí se ho, zároveň ho vnímá jako svého otce a má ho ráda. Vztah se sourozenci není příliš blízký, se sestrou hlavně konkurenční. Její schopnost správně vnímat prožitky a reprodukovat je odpovídají schopnostem dětí na úrovni mladšího věku. Sklon ke konfabulacím má mírný. Nezletilá poškozená nemá sníženou obecnou schopnost podat věrohodnou výpověď, snižena je její schopnost podat přesnou výpověď, kdy tato odpovídá dětem mladšího školního věku. Znalkyně neměla dostatečné podklady pro zhodnocení specifické věrohodnosti a více si dovolila odkázat na souhrn tohoto posudku. V této části znaleckého posudku (č.l. 362), že v hodnocení specifické věrohodnosti může vycházet z výslechu nezletilé poškozené z prosince 2021 (k dispozici i videozáznam) a z jejího vyjádření v rámci znaleckého zkoumání. Dále byla nezletilá poškozená vytěžena k věci v listopadu 2021. Znalkyně neměla dostatečné podklady pro komplexní zhodnocení specifické věrohodnosti, které je částečně založeno na porovnání opakovaných vyjádření. V rámci znaleckého zkoumání ona spolupracovala na testových a klinických metodách, nicméně k vyšetřovaným událostem se odmítla zcela vyjadřovat (č.l. 357). Uvedla, že nechce o událostech mluvit, v souvislosti s tímto tématem je zvýšeně tenzní a narůstá vnitřní napětí. Spontánní vyjádření proběhlo v rámci jejího vytěžení v listopadu 2021. Při výslechu v podstatě pouze odpovídá na kladené dotazy, odpovědi jsou ale reálně podávané pouze formou přikývnutí. Znalkyně nenašla významné rozpory v obsahu sdělení

mezi vytěžením a vyjádřením v rámci výsledku svědka, obsahově jsou konzistentní. Z hlediska motivace nebyly zjištěny motivy msty nebo nenávisti vůči pachateli, nezletilá poškozená naopak uvádí pozitivní citovou vazbu k obžalovanému, vyčítá si jeho uvěznění, vnitřně prožívá velmi ambivalentní pocity, které jí způsobí extrémní psychickou zátěž. Silná emoční vazba k pachateli je relativně typickým fenoménem u zneužívaných dívek. Při zvažování specifické věrohodnosti je důležitým aspektem zjištění kognitivní úrovně dívky, která není dostatečně vysoká pro to, aby dívka byla schopna si účelově vymyslet takto rozsáhlé obvinění a opakovaně ho konzistentně sdělovat. Ovlivnění ze strany dospělých lze předpokládat nepřímě, kdy ona nedostala ze strany svého okolí dostatečnou emoční podporu, pocituje nedůvěru a volí tedy subjektivně nejjednodušší strategii – mlčení a odmítnutí další spolupráce, jak z nepříjemné situace uniknout. Dále ze závěrů znaleckého posudku vyplynulo, že nezletilá poškozená prožívá vnitřní konflikt v souvislosti s oznámením nevhodného chování obžalovaného. Uvědomuje si, že jednání, které popsala, je v rozporu se společenskými normami a zákony, je si vědoma nevhodnosti takového chování. K obžalovanému má vytvořenou silnou citovou vazbu, objevují se výčitky svědomí v souvislosti s oznámením, které udělala. Je podrážděná, nejistá, nedostala dostatečnou podporu ze strany svého okolí, spíše se setkává s nedůvěrou. Její chování se od uvěznění obžalovaného zhoršuje, má větší tendenci se prosazovat, méně respektuje autority a je svéhlavá. Obraz poruch chování je jednou z možností, jak dospívající mohou reagovat na zvýšenou psychickou zátěž nebo traumatické zkušenosti. Nezletilá poškozená byla schopna, pokud k vyšetřovaným událostem došlo, projevit odpor pouze částečně. Limitována byla především nízkým věkem, omezenými kognitivními schopnostmi i emoční vazbou k údajnému pachateli (ke kterému měla pozitivní citový vztah, ale zároveň se ho ve stavu opilosti bála). V rámci znaleckého zkoumání trvala na tom, že nemá jiné partnerké sexuální zkušenosti. Její psychosexuální vývoj není ukončen, její postoj k sexu budou zásadně formovat zejména její vlastní partnerské zkušenosti. Uvedené závěry pak znalkyně potvrdila při svém výsledku v rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022 (**č.l. 452**). Nad rámec uvedeného doplnila, že pokud jde o jednání, které je předmětem obžaloby a jeho vliv na aktuální psychický stav nezletilé poškozené, pak se zvýraznily potíže, které ona do té doby měla. V době vyšetření byla především nejistá, komu má věřit, nikdo se za ní nepostavil a ona reagovala odporem a nespokojeností s dospělými. Má na ní vliv jak pocit viny, že oznámila něco na obžalovaného, a on byl uvězněný, tak i vliv možného jednání z jeho strany. V dané chvíli byla opravdu poměrně stresována vývojem situace a dopad jednání se může ukázat ještě v budoucnu. Pokud jde o specifickou věrohodnost, doplnila, že nebyly zjištěny žádné patologické motivy, proč by oznámení učinila. Vlastně takový stud a trochu nechut' se k tomu vracet, je také věc, která je typickou reakcí pro to, že takové jednání zažila. Její intelekt je opravdu poměrně nízký, takže předpoklad, že by si vymyslela takto rozsáhlou činnost a byla schopna o tom znovu mluvit konzistentně, je poměrně malá. Během vyšetření nebyl vypozerován jakýkoliv mstivý motiv z její strany, nebo že by byla prostředkem msty matky. Je velmi nepravděpodobné, že by uchovala v paměti to, k čemu by jí někdo navedl, že by dokázala opakovaně uvádět naučené věci. Pokud jde o možnost odporu vzhledem k jejímu věku a mentální úrovni, a vzhledem k tomu, jaký měla emoční vztah k obžalovanému, pak je to kombinace těchto faktorů, kdy ona je ještě vývojově ve fázi, kdy se chce tomu dospělému zavděčit a nebyla ochotna s ním jít do otevřeného konfliktu a bála se prosadit vůči němu. Byla vyšetřována ve věku [REDAKCE] let a mentální úroveň odpovídá [REDAKCE] letům, její vývoj má dvoutřetinové tempo po celou dobu, v [REDAKCE] letech odpovídá [REDAKCE] letům, tempo vývoje není po rocích zpět. Ona je dítě, které mentálně neodpovídá věku, není příliš chytrá a má poměrně svéhlavou povahu. Je rázná, nebojí se úplně vymezit v běžných vztazích a její vývoj ovlivnilo to, co zažila v rodinném prostředí „domácí násilí, kontakt s opilými lidmi“. To formuje její osobnost. Určitě není úplně bezproblémová. Je spíše extrovert a na úrovni svých vrstevníků je trochu konfliktní v tom smyslu, že se snaží prosadit. Vzhledem k mentální vyspělosti je schopna rozlišit a popsat sexuální zážitky. Je schopna rozlišit v jakých částech těla se jí kdo dotýkal, je schopna to popsat. Je třeba si jí představit jako [REDAKCE] dívku v logickém uvažování, ale současně se zkušenostmi [REDAKCE]. Je schopna rozlišit mezi poševním a análním stykem. Mohla také rozlišit, zdali to bylo pohlavním orgánem nebo prsty. V době vyšetření se chovala

netypicky k tomu, jak byla popsána její povaha. Ona celkem průšvihům umí čelit a již byla vystavena i tomu, že někdy lže a zase to nepřináší úplně tak velké výčitky svědomí, jak by se očekávalo u úplně hodných holek, které se s tímto setkají. Její chování bylo nejvíce ovlivněno tím, že v takto vážné situaci zůstala sama a bylo jí řečeno, že to je její zodpovědnost, že je někdo ve vězení, že něco oznámila. To je její hlavní vnitřní konflikt. Při vyšetření nebylo zjištěno nic takového, co by nasvědčovalo tomu, že si to celé vymyslela, ale samozřejmě to z psychologického hlediska lze připustit. Není tu ale žádný podnět k tomu, aby si to znalkyně na základě vyšetření mohla myslet. Pokud jde o to, že je někdo obětí trestného činu a současně má pozitivní vazbu k pachateli, pak pokud si oběť vytvoří k pachateli emoční vazbu a je to pro ni vlastně snesitelnější způsob, pak je to popsáno jako poměrně typické reagování, že oběti této ukázkové trestné činnosti si vytvoří k pachateli emoční vazbu. Nehledě na to, že nezletilá poškozená má s matkou vztah komplikovaný a jsou zde opakující se situace, kdy se jí obžalovaný zastával vůči matce a dlouhou dobu fungoval jako vychovatel. Ona si k němu vytvořila vazbu už předtím, takže po tom zážitku, pokud k němu došlo, tak bylo pro ni jedna z nejtěžších věcí, že člověk, kterému důvěřovala, který pro ni představoval nějakou jistotu, se k ní chová takto. Ona je přesně na hraně, zda to vydrží, zda to je nebo není normální, avšak chová se jako oběť sexuálního násilí. Vzhledem ke své mentální schopnosti je schopna spolehlivě hodnotit nevhodnost takového chování. Pokud se nezletilá poškozená jeví jako [REDAKCE] a má rozeznat rozdíl mezi penisem a prsty v případě, že měla být otočena zády a poté jí bolelo břicho a za předpokladu, že partnera ještě neměla a pornografické stránky nesledovala, lze uvést, že pokud vidí a nějakým způsobem vnímá, tak je schopna rozlišit, co kdo do ní zasouvá, je schopna rozlišit svoje vlastní tělo velmi spolehlivě. Pokud by neměla vizuální kontrolu, může vzniknout nějaká nejistota, protože takovou zkušenost nemá. Ona vychází z něčeho, co může být i jinak komentováno, nemá dostatečnou zkušenost a lze tam pochybnosti připustit.

16. K osobě nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] měl soud k dispozici **zprávu Městského úřadu [REDAKCE] Odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne [REDAKCE] (č.l. 150)**. Kromě jiného z ní vyplynulo, že chování nezletilé poškozené se hodně změnilo, kdy dříve respektovala alespoň partnera matky, tedy obžalovaného, v současné době nezletilá poškozená matku nerespektuje, mezi sourozenci vyvolává konflikty a pravidla v rodině se snaží určovat ona. Matka se snaží její chování spíše korigovat klidným způsobem, dceři domlouvá a vysvětluje nevhodnost jejího přístupu. Ta však na ni křičí, začne být vztahovačná, že všichni na ni všechno svalují a že za všechno může ona. Někdy dokáže poslechnout alespoň bratra [REDAKCE]. Své chování nedokázala korigovat ani při návštěvě sociální pracovnice v rodině, kdy matku úkolovala různými příkazy a její komunikace odpovídala spíše rozhovoru dvou kamarádek. Nezletilá poškozená je žačkou [REDAKCE] třídy [REDAKCE] školy v [REDAKCE]. Ze zprávy této [REDAKCE] školy v [REDAKCE] (č.l. 152) vyplynulo, že nezletilá poškozená je žačkou [REDAKCE] třídy, celkově ale už plní sedmý rok povinné školní docházky, neboť opakovala na [REDAKCE] stupni [REDAKCE] ročník. Během prvního pololetí školního roku 2021/2022 měla 125 omluvených hodin z důvodu nemoci. Prospěch za první pololetí je slabý, nedostatečná byla udělena ze čtyř předmětů. Slabé výsledky jsou zapříčiněny nedostatečnými znalostmi a dovednostmi z nižších ročníků. Své [REDAKCE] školní povinnosti až na drobné výjimky plní – domácí úkoly, nošení pomůcek. Problém nastal při distanční výuce (třída opakovaně v karanténě) kvůli dočasné chybějící technice byly možnosti práce z domova značně omezeny. Během pololetí byly zaznamenány kázeňské problémy související se soužitím s ostatními spolužáky. Bylo jí uděleno napomenutí třídního učitele. V kolektivu třídy je nezletilá poškozená výrazná, snaží se na sebe upozorňovat, se spolužáky jedná přímo a otevřeně. V hodinách není příliš aktivní, ale pracuje podle svých schopností. Matka se školou spolupracuje. Z uvedených zpráv je tedy zřejmé, že její chování je charakterizováno zcela v souladu se závěry znaleckého posudku citovaného výše. Způsob takového chování znalkyně zjistila a odhalila také jeho příčiny, jak je patrné ze znaleckého posudku.
17. Dne 25. 11. 2021 byla v tehdejším bydlíšti obžalovaného v bytové jednotce č. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] provedena domovní prohlídka. Z **protokolu o provedení tohoto úkonu (č.l. 224)**

a z **fotografické dokumentace (č.l. 227)** je zřejmé, že uspořádání bytu, především aktuální uspořádání nábytku v pokoji obývaném nezletilou poškozenou a ostatními sourozenci. Zjištěné odpovídá skutečností, které uváděla nezletilá poškozená a ostatní svědci. Dále se z tohoto důkazu zjišťuje, že v bytě byly umístěny tři kamery, a skutečně jedna v levém rohu dětského pokoje. Během domovní prohlídky byly vydány také věci tam uvedené, kromě jiného mobilní telefonů a výpočetní technika různých značek. V přípravném řízení další telefony a výpočetní techniku vydal obžalovaný, jak je zřejmé z **protokolu o vydání věci (č.l. 77, č.l. 79)**. Svůj mobilní telefon také vydala v přípravném řízení svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] – viz **protokol o vydání věci (č.l. 189)**. Zmíněné telefony či výpočetní technika byly podrobeny odbornému zkoumání. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 291)** a s ním souvisejících **úředních záznamů Policie ČR (č.l. 323, č.l. 326)** vyplynulo, že v některých takto vydaných věcech obžalovaným se nachází odkazy a videa na pornoservrech s tematikou „[REDAKCE]“ kde se ve videích objevují hlavně ženy mladého vzhledu. Většina videí obsahuje styk dvou osob, a to ženského a mužského pohlaví, zachycují orální a vaginální sex. V řádech jednotek i sex anální. Dále se zde nacházela videa s tematikou skupinového sexu a sebeuspokojování žen erotickými pomůckami. K tomu je třeba předeslat, že obžalovaný tyto skutečnosti nepopíral, avšak uváděl, že dívky byly všechny starší [REDAKCE] let.

18. V průběhu přípravného řízení obžalovaný uplatňoval obhajobu vztahující se ke zdravotnímu stavu nezletilé poškozené. Jednak se týkala panenství nezletilé poškozené a odkazoval na **zprávu Fakultní nemocnice [REDAKCE] Gynekologicko-porodnické kliniky (č.l. 125)** a dále na **zprávu téhož zařízení, Chirurgické kliniky (č.l. 128)**. Z první zprávy je zřejmé, že nezletilá poškozená byla vyšetřena dne [REDAKCE] se závěrem, že gynekologický nález je v normě, běžící menstruace, panenská blána je pružná bez známek poranění, dosahující k bázi. Také byla odebrána kultivace na zjištění přítomnosti ureaplasmy a mycoplasmy. Z druhé lékařské zprávy je pak zřejmé, že nezletilá poškozená byla vyšetřena dne [REDAKCE] se závěrem, že při chirurgickém vyšetření včetně vyšetření per rectum byla bez známek traumatu. Ke zjištěnému je třeba říci, že i když nedošlo u nezletilé poškozené k porušení hymenu, neboli panenské blány, ani nebyly zjištěny stopy traumatu na konečníku, pak to nijak nesnižuje věrohodnost její výpovědi a nelze to považovat za důkaz o nevině obžalovaného. Je zřele zřetelně známo, že při pohlavním styku nemusí nutně dojít k porušení hymenu a taktéž k poranění konečníku. Záleží samozřejmě na způsobu provedení styku, na jeho intenzitě, na velikosti pronikajícího pohlavního údu či prstů, lze tedy shrnout, že prostě k žádnému poranění či porušení panenské blány dojít nemusí. Z důkazů, které soud provedl, se nepodařilo zjistit, jak intenzivně k pohlavním stykům docházelo, jak často a především, kdy naposledy. V kontextu s ostatními důkazy, tyto lékařské zprávy nemohou obžalovaného z žalované trestné činnosti vyvinít. Dále se obhajoba obžalovaného týkala skutečnosti, že z **lékařské zprávy Fakultní nemocnice [REDAKCE] Gynekologicko-porodnické kliniky, ze dne [REDAKCE]. 2021 (č.l. 130)** byl u nezletilé poškozené zjištěn pozitivní nález na ureoplasmu a mycoplasmu, což jsou nemoci pohlavně přenosné a u obžalovaného takovýto nález zjištěn nebyl. Toto je patrné z dalších důkazů, a to z **protokolu o prohlídce těla ze dne [REDAKCE]. 2021 (č.l. 86)**, kdy byl ve Věznici [REDAKCE] obžalovanému proveden sěr z močové roury penisu. Z **lékařské zprávy Fakultní nemocnice [REDAKCE] Dermatovenerologické kliniky, ze dne [REDAKCE] 2022 (č.l. 89)** pak bylo zjištěno, že oba nálezy ohledně zjištěných chorob byly negativní. V tomto směru si soud vyžádal pro doplnění dokazování jednak **přehled vykázané zdravotní péče pojištěnce – obžalovaného (č.l. 471)**, ze kterého je patrné, že skutečně obžalovaný v inkriminované době nebyl léčen antibiotiky. Ze stejných účelů si pak soud vyžádal podle § 105 odst. 1 trestního řádu **odborné vyjádření Lékařské fakulty a Fakultní nemocnice [REDAKCE] Dermatovenerologické kliniky (č.l. 479)**. Z něho vyplynulo, že v určitých případech je přenos obou chorob možný i jinak, než pouze pohlavním stykem. Pokud byl nález u nezletilé poškozené pozitivní a u obžalovaného negativní, a za předpokladu, že by obžalovaný s nezletilou poškozenou vykonal pohlavní styk a neprodělal by odpovídající léčbu, i tak by bylo možné, že vyšetření na obě choroby by byla u obžalovaného negativní, a to i za předpokladu, že před tím došlo k pohlavnímu styku, a u nezletilé poškozené byly nálezy na obě choroby pozitivní. V tomto

konkrétním případě hraje významnou roli i časový rozdíl mezi oběma vyšetřeními. Lze tedy uzavřít, že k onemocnění nezletilé poškozené mohlo dojít i jiným způsobem než pohlavním stykem, ať již s obžalovaným, či s někým jiným, a především pokud by tomu tak bylo, pak jsou výsledky obou nálezů vzhledem k uvedenému reálné. Pokud byly ve věci provedeny další důkazy, pak z nich nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti významné pro toto trestní řízení. Snad ještě měl soud k dispozici **nájemní smlouvu a její dodatky (č.l. 256, 261, 262)**, ze kterých je patrné, že skutečně obžalovaný společně se svědkyní [REDAKCE] a jejími nezletilými dětmi obýval předmětný byt v rozhodné době.

19. Soud provedl způsobem uvedeným v § 2 odst. 5 trestního řádu všechny shora uvedené důkazy a zhodnotil je tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Obžalovaný od počátku svoji trestnou činnost popíral a hájil se tím, že usvědčující výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] je jejím výmyslem na popud její matky, svědkyně [REDAKCE] která se mu mstí za to, že se s ní rozešel. Na druhou stranu měl soud k dispozici svědeckou výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] která tvrdí, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Všechny ostatní důkazy jsou podpůrné, protože jen oni dva byli přítomni jednání, které je popsáno v obžalobě, resp. ve skutkové větě výroku rozsudku. Soud se tedy musel přiklonit k té, či oné verzi. Na počátku je třeba se zamyslet, jak vlastně došlo k tomu, že ve věci byly dne 24. 11. 2021 zahájeny úkony trestního řízení. Nestalo se to, že by někdo z rodiny, a již vůbec ne nezletilá poškozená, věc oznámila, ale Policií ČR byl zachycen podnět, že „v rodině nějaké [REDAKCE] v [REDAKCE] která má v péči dceru a syna a má bydlet v bytě u [REDAKCE] údajně dochází k napadání [REDAKCE] když je [REDAKCE] pod vlivem alkoholu a údajně nelze vyloučit i nějaký zatím nespecifikovaný kontakt s dětmi“. Až následně na základě úkonů v trestním řízení začala být trestná činnost obžalovaného odhalována, následně došlo k trestnímu stíhání obžalovaného a k výslechu nezletilé poškozené [REDAKCE] dne 3. 12. 2021. Ten byl zaznamenán v obrazové a zvukové podobě na nosič DVD, tento důkaz byl proveden v hlavním líčení a způsob výslechu, resp. výpovědi, byl již zhodnocen shora. K tomu je třeba doplnit, že nezletilé poškozené bylo v době výslechu [REDAKCE] let a [REDAKCE] měsíců. Do listopadu 2021 se nikomu nesvěřila s tím, co jí měl obžalovaný provádět, později vypověděla v podstatě v rámci toho, že byly šetřeny poměry v bytě či rodině, kde vyrůstala. Skutečnost, že v přípravném řízení vypovídala způsobem, který je zadokumentován, byl podle názoru soudu vysvětlen závěry znaleckého posudku a dále slyšenou znalkyní. O její osamocenosti v tomto trestním řízení jistě svědčí i skutečnost, že její matka a brat, byť takovéto právo měli, odmítli v průběhu hlavního líčení a opět v tom nezletilou poškozenou tzv. nechali samotnou. Podle názoru soudu lze výpověď nezletilé poškozené považovat za věrohodnou, a to v kontextu se závěry znaleckého posudku. Musela prožívat velký vnitřní souboj, jak bylo ostatně též potvrzeno znaleckým posudkem, kdy na jednu stranu obžalovaného vnímala jako osobu, kterou měla ráda, ve které měla oporu, na druhou stranu jako osobu, která jí ublížila. To jistě nenasvědčuje tomu, že by chtěla obžalovanému ublížit, a právě proto její výpověď působí naprosto autenticky jako výpověď podložená reálným prožitkem. Důležitým aspektem její specifické věrohodnosti je ten, který potvrdila znalkyně, a to zjištěná kognitivní úroveň nezletilé poškozené. Ta není dostatečně vysoká pro to, aby byla schopna si vymyslet takto rozsáhlé obvinění, uchovat ho v paměti a opakovaně ho konzistentně sdělovat či se ho naučit od někoho jiného a opětovně ho reprodukovat. Je třeba připomenout, že intelektové výkonu nezletilé poškozené odpovídají úrovni [REDAKCE] dítěte, vzhledem k již shora uvedenému pak nebyl zjištěn jakýkoliv mstivý motiv vůči obžalovanému na její straně. Její svědecká výpověď je pak shodná i s dalšími důkazy, především s výpověďmi jiných svědků. Ve shodě se svou matkou a sourozenci vypovídala o zneužívání alkoholu, hádkách a kamerách. Ostatně ty byly nalezeny při domovních prohlídkách. Jí tvrzené fyzické rozepře mezi matkou a obžalovaným byly taktéž prokazovány uvedenými svědky, ale především pak **zprávami Policie ČR (č.l. 391, 392)**. Nezletilá poškozená [REDAKCE] tvrdila, že si k ní obžalovaný lehal do postele a svědeckými výpověďmi matky a sourozenců bylo prokázáno totéž. Byl to obžalovaný, který podle svého tvrzení byl upozorňován rodiči, aby se s dětmi nekoupal a nechodil před nimi nahý a stalo se to, že si lehal k nezletilé poškozené do postele, většinou pod vlivem alkoholu a po roztržce

s partnerkou. Činil to i přesto, že byl svojí partnerkou upozorňován, že to není vhodné. O to víc je jeho chování neobvyklé v tom, že po hádkách s partnerkou nespál například v autě, jak to podle něho někdy učinil, nebo v kuchyni, kde měla spát jeho partnerka, či proč si pro přespání neudělal prostor ve své dílně, když v poslední době k hádkám mělo docházet stále častěji. Místo toho, aby at' již nezletilou poškozenou, či dalších z dětí nějakým způsobem vystrnadil z jejich postelí, uléhá opakovaně k nezletilé poškozené a ještě tím způsobem, že přes ni přelézá a lehá si v omezeném prostoru palandy ke zdi. Jeho vysvětlení, že tak činil proto, aby nezletilá poškozená mohla na záchod, nebo aby mohla odejít k sourozencům či matce, pokud by jí to vadilo, je pro soud nepřipustné. Svoji polohou si jistě on sám neusnadnil svůj případný odchod na záchod, zvláště po konzumaci alkoholu, a nezletilé poškozené se nikdy nezeptal, zdali jí to vadí. Opakovaně uléhá pouze k ní, nikoliv k dalším dětem s odůvodněním, že především s [REDAKCE] neměl dobrý vztah, jeho postel byla menší a byl robustnější. Další část své obhajoby založil obžalovaný na skutečnosti, že nezletilá poškozená je lhářka. Jak on, tak i jeho otec, svědek [REDAKCE] [REDAKCE] starší, uváděli příklady, které však soud za přehnané lhaní nepovažuje, spíše se jedná o běžné výmluvy. Citovaná zpráva [REDAKCE] školy o žádném zásadním lhaní nehovoří, její špatné výsledky ve škole byly zapříčiněné intelektovou výkonností potvrzenou znalkyní. Pokud pak uváděl motiv, že nezletilá poškozená je tzv. naočkovaná svoji matkou kvůli tomu, že se s ní chtěl rozejít, pak bylo potvrzeno, že výhrůžky rozchodem byly oboustranné a především po návratu z restaurace v podnapilém stavu. Takovýto motiv soud odmítá a navíc nebyl znaleckým zkoumáním u nezletilé poškozené zjištěn. Pokud jde o lékařské zprávy ve vztahu k nezletilé poškozené, k těm jako k důkazům již soud zaujal stanovisko v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku. Konečně pak soud nemohl přehlédnout, že u obžalovaného byla zjištěna příslušným znaleckým zkoumáním sexuální parafilie, tzv. hebefilie, neboli sexuální orientace na dospívající dívky. Požívání alkoholu zde plnil funkci spouštěče uvedené parafilie a odstraňoval zábrany k danému chování. Takovým spouštěčem mohly být i neuspořádané rodinné prostředí a konflikty s partnerkou. Je nepochybné z provedených důkazů, že obžalovaný alkohol zneužíval a rodinné prostředí bylo uvedeného charakteru, stejně tak časté byly hádky se svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE]. Jestliže tedy nezletilá poškozená uvedla ve své svědecké výpovědi skutkové okolnosti popsané následně v obžalobě, pak právě zjištěná parafilie u obžalovaného opět činí její tvrzení věrohodným, protože jednoznačně ukazuje na motiv jednání obžalovaného ve vztahu k ní. Na základě všeho uvedeného tedy soud mohl považovat obhajobu obžalovaného za zcela vyvrácenou. Závěrem je třeba se ještě zmínit o časovém vymezení trestné činnosti obžalovaného. Z výsledků dokazování je zřejmé, že k ní skutečně docházelo od přesně nezjištěné doby v roce 2020 do měsíce listopadu 2021. Nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] totiž ve své svědecké výpovědi uvedla, že se to dělo, když jí bylo [REDAKCE] let. Tohoto věku dosáhla dne [REDAKCE]. Dále uvedla, že se jí to dělo ve věku [REDAKCE] let. Tohoto věku dosáhla dne [REDAKCE]. To znamená, že obžalovaný se trestné činnosti při nezjištění bližších údajů musel dopouštět od nezjištěné doby v roce 2020, kdy bylo nezletilé poškozené již [REDAKCE] a mohl se jí dopouštět až do svého zadržení v měsíci listopadu roku 2021, neboť od [REDAKCE] bylo nezletilé poškozené [REDAKCE] let.

20. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsané v obžalobě, respektive ve skutkové větě výroku rozsudku se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný (byť jeho ovládací schopnosti byly snižené forenzně významně), pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené uplatňovat nejen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu. V konkrétním případě jde o zvláště závažný zločin podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvláště závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy,

na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku je nutné právně kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším [REDAKCE] let. Trestní sazba trestu odnětí svobody v tomto případě činí pět až dvanáct let. K jednotlivým znakům zvlášť závažného zločinu znásilnění je třeba uvést následující. Objektem tohoto trestného činu je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoliv člověk. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného, či odlišného pohlaví. Pohlavní styk při tomto zákonném vymezení zahrnuje širokou škálu činností, jako například soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felace či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, eventuálně jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů. Obecně do pohlavního styku patří i vsouvání pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu a podobně. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Dochází přitom k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu ženy. To znamená, že oba tyto orgány se spolu spojí v jednom okamžiku. Postačí, že dojde jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy. Přitom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Spojením pohlavních orgánů je znásilnění vykonáno bez ohledu na to, zda došlo k pohlavnímu uspokojení. Při pohlavním styku je pachatel sám v osobním kontaktu s obětí a koná na jejím těle uvedené sexuální praktiky, nebo jde o vzájemné pachatelem vynucené jednání s poškozeným v sexuální sféře. Z provedených důkazů především ze svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaný uskutečnil pohlavní styk ve smyslu odstavce 1 § 185 trestního zákoníku tím, že jmenovanou osahával na prsou a na přirození a dále ve smyslu odstavce 2 písm. a) § 185 trestního zákoníku takovýto pohlavní styk měl též formu soulože a jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží – anální pohlavní styk. Jednotlivé formy pohlavního styku nezletilá poškozená ve své výpovědi zcela zřetelně pojmenovala a na opakované dotazy policejního orgánu tyto také rozlišila. Vypovídala tedy nejen o zasouvání prstů do vagíny a do konečníku, ale rozlišovala též soulož a anální pohlavní styk. Je nepodstatné, jak bylo uvedeno shora, že nedošlo k porušení panenské blány nezletilé poškozené, a pokud nedošlo ani k poranění konečníku, pak k tomu soud zaujímal stanovisko již v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku. Pokud jde o znak bezbrannosti, tou se ve smyslu § 185 trestního zákoníku považuje stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svoji vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popřípadě ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. V případě této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoliv známek projevů vlastní vůle, či schopnosti na požadavky pachatele jakkoliv reagovat. Jedná se zde o takový stav bezbrannosti, kdy se oběť nachází v situaci, již sama nevnímá, a tudíž není schopna jakéhokoliv vlastního úsudku, a tedy ani jakkoliv ovlivnit jednání pachatele. V takovém stavu se nachází člověk, který je například v bezvědomí, v mdlobách nebo v silném obluzení alkoholem, při němž zcela nevnímá situaci kolem sebe, v hypnotickém spánku, v umělém spánku, nebo hlubokém spánku, pod vlivem drog, které ho zcela zbavily vlády nad sebou samou, nebo v obdobném stavu způsobeném chorobou a podobně. Jde o stav, v němž si oběť vůbec neuvědomuje, co se s ní děje, a proto ani nemůže hodnotit situaci, ve které u ní dochází k pohlavnímu styku s pachatelem. Tuto bezbrannost lze označit za celkovou či absolutní. Nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdila ve své výpovědi, že v okamžiku, kdy k ní obžalovaný lehal do postele, tak spala a jím uskutečňované pohlavní styky jí probudily. Nacházela

se tedy ve stavu, který předpokládá výše vymezený pojem bezbrannosti. Dále je třeba říci, že ve stavu bezbrannosti se však nacházejí osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly v situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně logicky a účinně na ně reagovat. Tak tomu obvykle bývá například u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání nebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. V takových případech se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku které oběť často nechápe, co se po ní požaduje, respektive co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. O této formě bezbrannosti se soud zmiňuje proto, že ze svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] též vyplynulo, že obžalovaný si někdy vzal její ruku a tou se osahával na penisu, což je jistě též forma pohlavního styku. Z toho, jak nezletilá poškozená tuto formu pohlavního styku vylicila, je zřejmé, že v té době nemusela spát. Pokud jde o zmíněný stav bezbrannosti vyplývající z nízkého věku oběti, pak takovým stavem může být dětský věk, kdy i nedostatečné rozumové schopnosti brání tomu, aby dítě bylo schopno poznat a vyhodnotit důvody, kvůli kterým by mělo projevit nesouhlas s pohlavním stykem, popřípadě oběť vzhledem k nízké fyzické a duševní vyspělosti výrazně omezena v možnostech účinných projevů vůči jednání pachatele, zejména pokud k činu dochází na odlehlem místě, popřípadě pachatel využívá svého rodičovského či obdobného postavení. O stav bezbrannosti proto nejde u osoby, která je sice nezletilá, ale natolik fyzicky a duševně vyspělá, že je schopna pochopit jednání pachatele a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo. Nelze jednoznačně stanovit určitou obecnou věkovou hranici, jejíž dosažení by třeba jen zpravidla znamenalo, že dané dítě již není bezbranné. Je totiž třeba vždy hodnotit rozumové schopnosti dítěte, jeho fyzickou a duševní vyspělost, zejména pak jeho znalosti a povědomí v oblasti sexuality, jakož i další okolnosti, které mohly mít vliv na rozpoznání sexuálního charakteru jednání pachatele, respektive důvodů pro jeho odmítnutí a na možnosti projevení nesouhlasu s pohlavním stykem. Je nesporné, že nezletilé poškozené bylo v době posuzovaného jednání obžalovaného [REDAKCE] až [REDAKCE] let. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný vůči ní postupoval v období postavení jako otec a díky společnému soužití ve společné domácnosti znal nejen její věk, ale i intelekt a mravně rozumovou vyspělost. Především intelekt byl určen příslušným znaleckým posudkem a odpovídá pásmu lehké mentální retardace a takovýto vývoj nezletilé poškozené odpovídá dítěti ve věku [REDAKCE] let. Takovéto skutečnosti si jistě musel obžalovaný při každodenním styku s nezletilou poškozenou uvědomovat. Vzhledem k tomu, jak bylo zjištěno znaleckým posudkem, nebyla nezletilá poškozená schopna projevit odpor vůči jednání obžalovaného, když byla limitována především svým nízkým věkem, omezenými kognitivními schopnostmi, ale i emoční vazbou k obžalovanému, kterého považovala za svého otce a za osobu, které plně důvěřovala, a představoval pro ni určitou jistotu. Ve světle shora uvedeného je také třeba zdůraznit, že do té doby nezletilá poškozená neměla jakoukoliv zkušenost se sexuálním životem. Po stránce psychosexuální se teprve vyvíjela a vyvíjí. Při hodnocení této formy bezbrannosti soud vycházel z judikatury Nejvyššího soudu ČR, především pak z rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 1279/2013, 11 Tdo 782/2014 a 8 Tdo 1228/2015. Po subjektivní stránce se jedná o úmyslný trestný čin, přímý úmysl obžalovaného k dosáhnutí pohlavního ukojení byl bez jakýchkoliv pochybností prokázán, zvláště za situace, kdy byla obžalovanému prokázána sexuální parafilie – hebefilie, tedy sexuální orientace na dospívající dívky, kterou v té době nezletilá poškozená jistě byla. Pokud jde o znak na dítěti mladším [REDAKCE] let, pak i tento znak byl naplněn. Obžalovaný musel bez jakýchkoliv pochybností znát věk poškozené, jakož i její mentální úroveň, a to z důvodů uvedených výše. Takovýto věk je jinou skutečností ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a není třeba, aby pachatel znal věk poškozené osoby, stačí, že se zřetelem na okolnosti (zejména její fyzickou vyspělost, vzhled, způsob chování a vyjadřování) a svoje osobní poměry, o uvedené okolnosti vědět měl a mohl. Obžalovaný však v tomto případě znal věk nezletilé poškozené zcela bezpečně. Z provedených důkazů soud i přes veškerou snahu nezjistil četnost útoků obžalovaného vůči

nezletilé poškozené, avšak mohl bezpečně uzavřít, že se jednalo o útoky opakované ve zjištěném rozhodném časovém období. Přestože se mu nepodařilo zjistit odstupy jednotlivých útoků a zjistit určitou časovou souvislost, pak je toho názoru, že znaky pokračujícího trestného činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku byly naplněny. Jen závěrem soud dodává, že posouzení více útoků jako jediného pokračujícího trestného činu (při zjištění jednotícího záměru obžalovaného, stejného nebo obdobného způsobu provedení a stejného předmětu útoku) je pro obžalovaného příznivější než jeho samostatná kvalifikace více trestnými činy, čímž by byly splněny podmínky pro ukládání úhrnného trestu odnětí svobody podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. I z tohoto důvodu soud přistoupil k takovému posouzení žalované trestné činnosti.

21. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Dále musel též přihlédnout k chování obžalovaného po činu. V tomto směru je třeba podotknout, že obžalovaný byl v souvislosti s touto trestnou činností zadržen dne [REDACTED] 2021 a dne [REDACTED] 2021 byl vzat do vazby. Ze zpráv Vězeňské služby České republiky, Věznice [REDACTED] kde obžalovaný vykonává vazbu, je zřejmé, že jeho chování je na požadované úrovni a dodržuje všechna režimová opatření. Za dobu pobytu ve výkonu vazby nebyl kázeňsky řešen ani trestán pro kázeňský přestupek. Pokud jde o požadavek přihlédnout ke snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, pak je třeba připomenout, že o nároku na nemajetkovou újmu v penězích ze strany nezletilé poškozené se obžalovaný dozvěděl až v rámci hlavního líčení v řízení před soudem. Žádné jiné satisfakce se však nezletilá poškozená od obžalovaného nedočkala. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, tedy zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svoji vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Obžalovaný po celou dobu řízení trestnou činnost popíral, takže uvedené instituty trestního řízení u něho nepřipadaly v úvahu a soud se nemusel zabývat tím, že je obžalovaný přijal. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti (jedná se o trestný čin zařazený v Hlavě III. zvláštní části trestního zákoníku). Podle systematiky se tedy jedná o významný chráněný zájem. Obžalovaný zneužil svého postavení v rodině, kterého si byl jistě vědom, jen proto, aby uspokojil svůj pohlavní pud a jednal tak vůči nevlastní dceři, která k němu jako k nevlastnímu otci měla vytvořenou silnou citovou vazbu, důvěřovala mu a představoval pro ni jistotu v jinak neuspořádaném rodinném prostředí. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je svobodný a bezdětný. Před svým vzetím do vazby žil v partnerském vztahu s matkou nezletilé poškozené, svědkyní [REDACTED] Pracoval jako [REDACTED] či [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] a udává čistý měsíční příjem 25 000 Kč. Obžalovaný byl v minulosti jedenkrát projednáván před soudem pro druhově jinou a méně závažnou trestnou činnost a hledí se na něho jakoby odsouzen nebyl. Přes veškeré rozepře se svojí partnerkou a opakované intervence Policie České republiky nebyl doposud projednáván pro přestupek. Soud byl také povinen při stanovení druhu tresty a jeho výměry přihlédnout k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku. Soud přiznal obžalovanému polehčující okolnost dle § 41 písm. p) trestního zákoníku, tedy že před spácháním trestného činu vedl řádný život, neboť s výjimkou výše uvedeného nebyly zjištěny ohledně jeho osoby žádné negativní poznatky. Na druhou stranu obžalovanému podle § 42 písm. h) trestního zákoníku přitěžovalo, že spáchal trestný čin vůči blízké osobě, kterou jistě nevlastní dcera sdílející společnou domácnost, na jejíž výchově se zásadně podílel, byla. Za přitěžující okolnost dle § 42 písm. m) trestního zákoníku shledal soud tu skutečnost, že obžalovaný pokračoval v páčání trestného činu po delší dobu, jak bylo zjištěno z vymezeného časového úseku. Ve smyslu § 39 odst. 3 trestního zákoníku pak ještě soud posuzoval dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, respektive k případné změně situace a k délce trestního řízení. Má za to, že k žádným průtahům v trestním řízení nedošlo. Doba

trestního řízení je zcela přiměřená, a to i vzhledem k množství a druhu důkazů, které byly ve věci prováděny. V žádném případě pak obžalovaný nepřispěl svým jednáním k jakýmkoliv průtahům. Vzhledem k tomu, že příslušným znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že ovládací schopnosti obžalovaného vlivem zjištěné parafílie byly sniženy, a to forenzně významně, ale nebyly vymizelé, pak se soud musel zabývat také podmínkami pro uložení trestu uvedených v § 40 odst. 1, 2 trestního zákoníku, tedy musel k jeho stavu zmenšené přičetnosti přihlídnout při stanovení druhu trestu a jeho výměry a také zvažovat, zdali by nebylo možné dosáhnout možnosti nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání a snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a současně uložit navrhované ochranné léčení. Pokud však soud vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku a dále přihlédl podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a dbal zásad uvedených v § 40 trestního zákoníku, pak jeho úvahy vyústily v možný závěr, že bude ukládat obžalovanému trest odnětí svobody v trestní sazbě § 185 odst. 3 trestního zákoníku, tedy v rozmezí pět až dvanáct let, a nebude mu snižovat trest podle § 40 odst. 2 trestního zákoníku, přestože bylo ukládáno ochranné léčení. Je třeba si uvědomit postoj obžalovaného k trestné činnosti, kdy si vůbec nepřipouštěl, že by mohl trpět zjištěnou parafilií, že zlehčoval vliv alkoholu na svoji osobu, přestože alkohol byl spouštěčem zjištěné trestné činnosti. K zjištěným skutečnostem měl velmi oponentní postoj. Za přiměřený považoval soud trest ve výměře pěti let, tedy trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, který odráží vše již vyčtené. I tak se jedná o trest výrazný, avšak obžalovaný si musí uvědomit škodlivost jeho protispoločenského chování vůči nevlastní dceři, musí získat náhled na svoji osobu a uvědomit si, že v budoucnu takto jednat nemůže a že jednou z příčin jeho zjištěného jednání je stanovená sexuální parafílie. Pro výkon trestu odnětí svobody pak podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jak mu toto ustanovení trestního zákoníku ukládá. V souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, pak bylo nutné obžalovanému uložit ochranné opatření, a to ochranné sexuologické léčení v ústavní formě. Toto ochranné opatření je žádoucí vzhledem ke zjištěné parafílii a z toho plynoucí společenské nebezpečnosti obžalovaného. Ústavní forma takového léčení pak byla zvolena i vzhledem k vyjádření znalkyně, podle které amulantní forma nepřipadá v úvahu především vzhledem k chybějícímu náhledu na celou věc a abúzu alkoholu.

22. Soud byl také povinen rozhodnout o návrhu nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která se prostřednictvím své zmocněnkyně připojila k trestnímu řízení s náhradou nemajetkové újmy v penězích podle § 43 trestního řádu. Tento nárok shledal soud řádně a včas uplatněný (č.1. 436). Ze zmíněného návrhu vyplynulo, že nezletilá poškozená se připojuje k trestnímu řízení vedenému proti obžalovanému s nemajetkovou újmou způsobenou trestným činem ve výši 300 000 Kč a navrhuje, aby v této výši uložil obžalovanému v odsuzujícím rozsudku povinnost takovouto újmu nahradit spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně jdoucím od 26. 11. 2021 do zaplacení, a to k rukám zákonné zástupkyně (matky) poškozené, paní [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. Z citovaného návrhu je zřejmé, že na která ustanovení občanského zákoníku je odkazováno a z odůvodnění takového návrhu je pak evidentní, že byl vyspecifikován nárok na zaplacení nemajetkové újmy v podobě duševních útrap a byla také uvedena minimální výše částky, které se nezletilá poškozená domáhá. Z odůvodnění zmíněného návrhu ještě vyplynulo, že mělo dojít ke spáchání trestného činu znásilnění dítěte mladšího [REDAKCE] let. Celá situace je pro nezletilou velmi psychicky zatěžující, jelikož, jak ze znaleckého posudku vyplývá, poškozená například „vnitřně prožívá velmi ambivalentní pocity, které jí způsobují extrémní psychickou zátěž“. V této souvislosti je dále třeba zdůraznit, že následky pravděpodobně spáchané trestné činnosti si s sebou nezletilá ponese až do konce života a tyto následky se určitě negativně projeví i v jejím dalším psychosexuálním vývoji. Navrhovaná částka odpovídá věku obžalovaného a jeho dosavadní pracovní historii. Zaplacení této částky není zjevně mimo jeho majetkové možnosti, není pro něj likvidační. Pokud jde o zmiňovaný úrok z prodlení, pak je požadován od 26. 11. 2021, tedy ode dne, kdy matka nezletilé poškozené jejím jménem v přípravném řízení tento nárok

uplatnila.

23. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním. Zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiucnění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiucnění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Lze shrnout, že finanční zadostiucnění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiucnění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovou značnou míru se považuje zejména újma, kterou tato fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítuje a prožívá jako závažnou. Byť se určení tohoto zadostiucnění stává předmětem volné úvahy soudu, ten musí v každém jednotlivém případě vycházet z úplného skutkového stavu a v tomto rámci se opírat o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Požaduje se též, aby šlo o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. O snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu do její osobnosti došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného. Podle názoru soudu k takovému neoprávněnému zásahu, kterým byla snížena důstojnost či vážnost fyzické osoby došlo právě v případě poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato byla vystavena sexuálními praktikám popsaným shora, vykonaný pohlavní styk byl nedobrovolný. Jednalo se o ponižující zacházení s nezletilou poškozenou, které zasahovalo do zásadního práva na zachování lidské důstojnosti, použití hrubého násilí je nutno považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené, a to především integrity duševní. Je třeba přihlídnout k vyjádření znalkyně v hlavním líčení, že měla nezletilá poškozená vytvořen k obžalovanému emoční vazbu. Obžalovaný působil jako vychovatel, důvěřovala mu a představoval pro ni jistotu v neuspořádaném rodinném prostředí. Vzhledem k uvedenému pak prožívá vnitřní konflikt v souvislosti s trestnou činností obžalovaného, má vlastně výčitky v souvislosti s oznámením, které udělala, ale uvědomuje si nevhodnost jeho chování. Bez povšimnutí nelze nechat ani sekundární újmu, která nezletilé poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti. Jedná se o tzv. sekundární viktimizaci, kdy nezletilá poškozená byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení, ať již výslechům či znaleckému zkoumání. Byla tím nucena opakovaně reprodukovat prožité události. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti nezletilé poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku,

neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst. 1, 2 citovaného zákona, protože u poškozené vznikla nemajetková újma zasahující takovou hodnotu velice citelně, neboť její osobnost byla v zásadní intenzitě ponížena. Pokud tedy bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu v penězích a to tzv. další nemajetkovou újmu - duševní útrapy v částce 300 000 Kč nezletilé poškozené, pak se podle názoru soudu jedná o návrh odpovídající všem shora vymezeným hlediskům a uplatněná částka těmto rozhodným okolnostem odpovídá. Proto soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit nezletilé poškozené nemajetkovou újmu v penězích – duševní útrapy – ve výši 300 000 Kč. Pokud bylo navrhováno, aby tato částka byla zaplacená k rukám zákonné zástupkyně, pak je třeba říci, že takovéto rozhodnutí by bylo nadbytečné vzhledem k tomu, že matka je zákonnou zástupkyní na základě zákonné normy a zastupuje nezletilou poškozenou vzhledem k jejímu věku. Pokud jde o úroky z prodlení, pak je ještě třeba uvést následující. Pravdou je, že dne 26. 11. 2021 (**č.l. 132**) matka nezletilé poškozené, [REDAKCE] [REDAKCE] navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, která byla způsobena trestným činem, avšak neuvedla žádnou alespoň minimální částku, která je požadována. Z tohoto důvodu obžalovaný neznal výši plnění a nemohl tedy žádnou částku uhradit. Z tohoto důvodu se tedy nemohl dostat do prodlení od tohoto data. O uplatněném nároku na zaplacení nemajetkové újmy v penězích se dozvěděl obžalovaný až z písemného nároku zmocněnce v hlavním líčení dne 14. 6. 2022, takže dne 15. 6. 2022 by mohl plnit a od 16. 6. 2022 byl v prodlení. Proto zmíněné úroky přiznal soud až od tohoto data a byť si je vědom, že v této době úroky z prodlení již činily vyšší částku než 8,5 % požadovaných zmocněncem od 26. 11. 2021 dle roční výše repo sazby stanovené ČNB a stanovených dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., nemohl překročit uplatněný návrh co do výše úroků a přiznat úroky vyšší než ty, které byly požadovány. Proto se zbytkem nároku na náhradu zaplacení nemajetkové újmy v penězích podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal nezletilou poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních, byť se jedná toliko o kosmetickou úpravu vzhledem k době rozhodné pro uplatnění úroků z prodlení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je

rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. 9. 2022

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu

Vypravila: Zdeňka Holá